

The magic of the tongue is the most dangerous of all spells.

—Bulwer-Lytton.

OPINION

Founded by Mahatma Gandhi in 1903. Former Editor: Manilal Gandhi—1918-1956.

No. 27—Vol. LVI.

Friday, 18th July, 1958

REGISTERED AT THE G.P.O. AS A NEWSPAPER.
Price: FOUR PENCE

SABRA SECRETARY SLATES DU PLESSIS

JOHANNESBURG.

Wide Of Mark

PROF. L. J. DU PLESSIS, of Potchefstroom University, who, in a recent article in the "Star" urged that all races should be accepted as worthy citizens of South Africa, and that the principle of baasskap be exchanged immediately for a policy of freedom for all non-Whites and national self-determination with the co-operation of all Europeans, has had his views challenged by Mr. W. E. Barker, Transvaal secretary of the South African Bureau of Racial Affairs.

In a letter to the "Star", Mr. Barker states that the time has come not only to challenge Professor du Plessis' views, but also to question whether he does, in fact, represent the "Afrikaner intellectuals" in general.

Mr. Barker says Professor du Plessis is waging a one-man campaign to discredit the Government's policy and practice in race relations,

"Whether he intended it or not, the fact is that this is the interpretation placed on his words by the average reader and by the newspaper in which his words have been quoted.

"By practising the gentle art of faint praise for the Government, coupled with rousing appeals to them to get down to some positive apartheid the impression has been given that the Government is, in fact, doing little or nothing about the problem.

"Worse still, we are led to think that if only the Government were to take some basic steps for the

development of the reserves we would be well on the road towards separate development and federal partition."

Mr. Barker claims that Professor du Plessis is wide of the mark and even farther away from an understanding of the human issues involved.

"It is the people who have been educated to accept the ideas and ideals of separation. It is not for us to urge the Government to rush forward heedless of public opinion, as Professor du Plessis appears to want,

for no such Government could stay long in power.

"An equally important human issue ignored by Professor du Plessis is the factor known as the 'progressive-isation' of the Bantu people; that is, the problem of making the masses want to progress, and, still more important, capable of progressing.

"It would be fine idea to establish 500 large factories" (Continued on page 274)

BRINK SAYS N.G. KERK DOES NOT BELIEVE IN APARTHEID

THE attitude of the Nederduits Gereformeerde Kerk to apartheid is set out in an article in "Dagbreek" this week by the Rev. C. B. Brink, former Transvaal Moderator of the Church. His article is in reply to criticism overseas by the Anglican Archbishop of Cape Town, the Most Rev. Joost de Blank.

"The Archbishop has denied that his statements were attacks on the Afrikaans Churches, but we are left with the feeling that they were attacks," says Mr. Brink.

This feeling was strengthened by the subsequent statements of the Archbishop of Canterbury, Dr. Fisher, "who must be a very ill-informed person to have alleged that the Afrikaans churches believe that the Bantu is destined always to hold an inferior status" in spite of an expressed belief to the contrary, says the writer.

He said, Dr. G. B. A. Gerdener had tried 50 years ago to wake up the Church to fact that the time would come when the Africans could stand on their own feet, and the Europeans would no longer be necessary.

"This opinion was featured in a decision of the 1950 Church congress, which said that the rights of no man could be denied; that it was not permitted for anybody to preach a doctrine of perpetual subservience.

The Church also said it stood for development of all

groups towards self-determination on the lines of their own culture.

The Nederduitse Gereformeerde Kerk did not believe in apartheid as held by Dr. Fisher, but accepted apartheid as the only practical and possible policy in the present circumstances.

The Rev. Brink says he could not reply to every point raised by Dr. Fisher, but it appeared that the main criticism was that the Afrikaans churches did not conduct a vigorous campaign against the Government's apartheid-policy.

"What the Church is not prepared to do is to be drawn into the political arena and to become a political force."

If the Church had a criticism to make it attempted to make it, and at the same time recognize that the Government was sovereign in its own sphere.

OPINION

FRIDAY, 18TH JULY, 1958

ANC And Sabra

THE statement by Sabra's executive committee reiterating faith in apartheid combines with Dr. Verwoerd's remarks in Parliament on Sabra's decision to meet African leaders and the Press letter by the Transvaal Secretary of Sabra—admittedly in his personal capacity—to create conditions in which the leaders of the African people will have to examine in new light the idea of attending the conference Sabra is organising.

All the developments referred to above indicate that the majority in Sabra will come with closed minds. The meeting will obviously not be a gathering of equals, united by a common desire to discover a feasible way out of a tangled problem—otherwise Verwoerd would not have spoken so approvingly. It will be a platform from which the men of apartheid will come along to lay down the law and let the other side let off a little steam in the process. If this interpretation of the conference is correct, it would certainly serve no useful purpose for the leaders of the African in the Church, in politics and the trade unions to attend.

But there is another aspect to the whole idea which requires equal attention. Some of the things said at the last Sabra conference at Stellenbosch indicated that there is already serious heart-searching in the minds of some Afrikaners on the race question. In other words there are already two distinct trends of thought in the ranks of Afrikaner nationalism. There are traditional separatists, whose attitude, in the light of Mr. Gbedemah's warning a few weeks ago, will ultimately lead to war between Black and white and those who reject, with varying degrees of clarity and determination, the idea that *die wit man moet baas bly* (the White man should be master).

The conference could thus be a move to crystallise the obviously developing ideological fissions in the ranks of Afrikaner nationalism along directions where the African could throw his weight on one side or the other for purposes of convincing the bulk of Afrikaners on the type of language which the African, or a substantial section of his people, would be willing to understand.

Viewed in this light the idea of boycotting the Sabra conference could also mean that a magnificent opportunity was missed by the ANC, the Church and others to widen ideological fissions among the Afrikaner nationalists and in that way produce the Afrikaner's version of the Liberal Party. There certainly will be a very wide difference between the English-speaking and Afrikaner Liberals initially, but African statesmanship has the obligation to crystallise these differences (and similarities) into one ideal of united nationhood which would be acceptable in all racial groups. The leaders of the African majority have a responsibility in certain situations which the other people do not have; hence the need to weigh everything carefully.

Comment On Men And Events

America And Events In Iraq

By JORDAN K. NGUBANE

AT the time of writing Press reports from Iraq continue to be quite disturbing. The Prime Minister, Mr. Nuri el Said, is said to have been murdered and his body outraged in ways which show that there must have been the intensest hostility to his policies among large sections of the Iraqi people. These developments cannot be without significance for us in Africa.

Mr Nuri el Said is to have been a friend of the West. His downfall is thus a violent rejection of the idea of the bobnobbing with the West in general and a major Iraqi rebuff for the United States as leader of the Free World, in particular. The chances are that what is going on in the Arab world at the moment might one day take place in Africa. For this reason we might as well start seeing where and how to learn our lessons.

Between the two world wars Arab nationalism found itself frustrated in its intentions to give to liberty that meaning, which would be acceptable to the ordinary citizens, by the machinations of the West—at the time it was largely Britain and France. After World War II, these two Powers began to fade gradually out of the picture and America took their place, with goals which differed in form, though apparently not in effect or content. The Americans certainly wanted the Arabs to be masters of their house. At the same time they wanted Arab oil to flow to America; they wanted Middle East bases as part of their plan to throw a steel ring around the Soviet Union.

Feudal Lords

These last two developments were not exactly in harmony with Arab notions of self-respect, national honour and sovereignty. America countered by pouring in millions of money. For a time this could give strength to the Nuri el Saids and the Ibn Sauds. But sooner or later it was bound to provoke a reaction among the ordinary people who lived in semi-feudal conditions and in whose view America was a friend of the feudal lords who oppressed and exploited them. The same thing is likely to happen in Africa—more particularly in our own South Africa where United States policy seems designed to ensure that America runs comfortably with the African hares while chasing with the Strydom hounds.

It might be alright for Mr. Foster Dulles to saturate the world with unctuosities on liberty and the communist threat. But

the acid test of American intentions we must apply is: What is America prepared to do to move events in the direction of real liberty for us? Hers is not a very impressive record. At the United Nations Mr. Dulles has instructed his government's representatives to utter little more than faintly audible squeals of protest against apartheid. At the same time they were to writhe impressively in anguish and cry out in voluble tones of agony when White South Africa's representatives walked out of UNO. The net result of these theatricals has been to convince Union Buildings that America is an enemy of apartheid who is the friend of the enemies of communism. In other words American hostility to apartheid is equalled only by her intense love for those who hate communism. It is a complicated role to play in a situation where the issues at stake are defined in terms of oppression and the freedom to determine one's life.

Gold Price

What can America do? It is often asked. We do not expect America to pour her millions into Africa. Those millions did not save Chiang Kai Shek and they have not done much for old Nuri el Said. We do not expect America to send submarines around our shores. But millions on my side of the colour line expect America to make it quite plain that she will no longer buy South African gold at inflated prices as long as the colour bar gives the men who dig the gold from the bowels of the earth the feeling that they are oppressed and exploited; that is, as long as they are given a vested interest in looking forward to doing as the Iraqis are doing.

America could cut down the price of gold and teach the Nationalists one or two very precious lessons. There'd be a depression, people will scream. But there's one already. De Klerk is throwing us out of jobs to make way for the White people. We shall be expected to go back to the farms to work for a pittance and in that way cushion White South

(Continued on page 279)

NUSAS Hears Report Of Pan-African Conference

THE 34th annual Congress of the National Union of South African Students heard a preliminary report of the results of the recent Pan-African Students' conference in Grahamstown on July 9th.

Two members of the NUSAS executive, Mr. M. Gunther and Mr. L. Mutambanengwe had attended the conference in Kampala, Uganda, which ended last week. They arrived in Grahamstown on the 9th July.

Mr. Gunther told the assembly that the press reports of a so-called "riot" at the conference had been grossly exaggerated.

"Despite the fact that scarcely one of the students from the 16 different nations knew one another, the meeting had managed to break through the barriers of tensions and differences.

"The conference has given all the delegations a broad view of Pan-Africanism which I am sure will influence future action, and which would have been impossible to attain without such a meeting.

"One of the most concrete results of the conference is that a co-ordinating committee for Pan-African Students has been planned."

Mr. Gunther stated that the idea for the conference came as a result of a move by African delegations to the International Students conference in Nigeria last year. Nigeria, Tunisia, Sudan, Uganda and NUSAS as a result of this move had formed a preparatory committee to plan the conference.

The conference programme had included three general items—colonialism, racialism and a discussion on student press and publications.

The NUSAS delegates had been requested to present a report on racialism to the conference. As a result of this report the conference had passed a series of resolutions condemning discriminatory racial practices.

Invitation To Peking

In one of the most hotly contested motions of the Congress, the Assembly rejected an invitation to send an observer to the 5th Congress of the International Union of Students. The conference is to be held later this year in Peking.

The International Union of Students claims to represent more than three million stu-

dents. Of these 60 per cent are studying in the Soviet Union.

Mr. T. Coombo, President of NUSAS, arguing for the rejection of the IUS invitation stated that the Congress in Peking would have no interest and no practical use for NUSAS whatsoever.

"Even those delegates arguing for the acceptance of the invitation have stated that the communist-inspired IUS is a

body to which NUSAS want no affiliation. Sending an observer to Peking will be an entirely worthless measure."

The Assembly on a vote of 39-4 with 9 abstentions passed a resolution turning down the invitation. The resolution stated that IUS was a partisan political rather than a representative student organisation. It declared that IUS had resorted to dishonest activities and would be likely to misuse NUSAS participation in its congress for promoting its own interests.

Group Areas For Pretoria

QUOTING the Institute of Race Relations' very able analysis of the Group Areas proclaimed in Pretoria on June 6 'Civil Rights' says:—

Almost the entire built-up area of the administrative capital has been zoned for occupation by whites, although the change-over process may take anything from one to seven years. Briefly, this is how the various racial groups will be affected.

"Whites: A very few families may have to move from the area proclaimed for Indians. No others will be affected.

"Chinese: No group area proclaimed. Will probably be allowed to continue trading in their premises under permit, but as most, if not all, of their properties will be in defined areas, they cannot make any extensions or alterations to their premises except under permit.

"Coloured People: About 7,900 people, practically all of whom will have to move (in from one to seven years) to an undeveloped area (Derdepoort) nine or ten miles from Pretoria.

"Indians: 7,300, largely traders (some established for 75 years) who will have to move from the centre of the city to an undeveloped area for Indians, thus losing their white, coloured and African customers.

"Africans: About 60,000 in Lady Selborne and Claremont will have to move to locations with "economic" rents and high transport costs.

"It is not surprising that Professor Pistorius has called

for a Commission to go into the whole matter of group areas in Pretoria.

"Alan Paton, discussing in "Contact" the proclamations in Durban, says: "There is no common good worth pursuing that allows individual persons to be broken.

"Who blackens the name of South Africa abroad? Those who protest against this evil law, or those who made it?"

Plot To Kill Pakistani Politicians

(From Our Own Correspondent)

THE police authorities in Karachi claimed to have unearthed a plot by a group of terrorists on July 9 who planned to bring about a revolution in the country by "mass assassinations" of leading politicians and officials.

Twelve persons have been arrested so far and several more arrests are expected.

It is stated that a larger number of documents have been seized in the course of a series of raids in Karachi during the past few days.

The police said that some of the arrested persons have been circulating typewritten notes to several persons in the capital inciting them to "revolt against the State."

Verwoerd Rude To Africans

"THE Natal Witness" recently published the following editorial:

We have now and again been inclined to wonder whether Dr. Verwoerd has not been somewhat unjustly treated by his critics. Little as we like his ideas, we do not find those of most of his colleagues any more acceptable, and we have thought that his very fanaticism may be the result of a certain superiority in intellectual honesty to some of his fellow-members of the Cabinet. The tendency to regard Dr. Verwoerd with special hostility, therefore, has sometimes seemed to us to show undue disfavour to him and undue favour to other members of the Government.

We were, therefore, all the more shocked by one of his remarks in the House of Assembly recently. Nothing could be imagined which more effectively demonstrates exactly why Dr. Verwoerd is the target of such bitter criticism.

Strong Feelings

Mr. L. B. Lee-Warden, the Natives' Representative for Cape Western, had asked a question about Africans on a certain farm. Dr. Verwoerd apparently took exception to the use of the word "Africans." There are no statutes dealing with "Africans," whoever they may be, he informed the House, according to the report which reached us. "The Department of Native Affairs," he went on, "is concerned only with Natives or Bantu as defined in various Acts of Parliament. The question therefore falls away."

This answer seems to us an example of studied insolence at its most indefensible.

Dr. Verwoerd is, of course, not bound to use the word "Africans" if he prefers not to. But he can scarcely fail to be unaware that among many Bantu or Natives today (to use the term which Dr. Verwoerd prefers) there is really strong feeling about this matter of terminology. They wish to be called Africans, and they are inclined to regard "Bantu" and "Native" as offensive terms. If he is not aware of this fact, Dr. Verwoerd is even more palpably unfitted for the particular post which he occupies than we had supposed. But the tone of his reply makes it pretty clear that he is aware of this fact, and that the insolence was deliberate and studied.

Sabra Secretary Slates Du Plessis

(Continued from front page)

In the reserves with aid of £500,000,000 of overseas capital within the next 10 years. But, experience at Zwaitsha and elsewhere has shown that one cannot turn a primitive tribesman into a competent factory worker in a matter of a few years."

Example

On other matters Mr. Barker quotes, as an example, the professor's proposals for "an immediate policy of freedom" and for inter race conferences (with the African National Congress, inter alia) which would work out details of the development of the reserves and the removal of discrimination.

"They are pleasant dreams but totally unworkable in the situation of today, where:

"(a) The goals of fuller freedom development of the reserves and removal of discrimination are far more likely to be attained through the present separation policy than through vague theories of round-table conference;

"(b) The White workers would dismiss any Government that attempted such a radical overnight policy as proposed by Professor du Plessis;

"(c) The majority of urban African leaders will not now be prepared to discuss any programme which pre-supposes acceptance of apartheid, while the position or even the existence of the rural African leaders has been practically ignored in the above proposals, a fatal error since it is the latter group which is to play the biggest role in the initial development of the Bantu reserves; and

"(d) The principle of an immediate universal 'freedom' would probably mean the end of all civilized democratic government in South Africa, even if civilized Africans had seats in the Cabinet."

Freedoms

Mr. Barker urges Professor du Plessis to state specifically what immediate freedoms he proposes granting and asks him most of all to say what he is going to do about unwilling White voters and African leaders.

"Apart from the issue of Professor du Plessis and his attacks on the Government, there is a far more urgent matter which needs to be put into its proper perspective," writes Mr. Barker

"This is the current idea in certain circles that the Afrikaner intellectuals as a whole are opposed to or highly critical of the present Nationalist Government. It is frequently suggested in the English newspapers that these intellectuals are bitterly dissatisfied with the Government and that Sabra, in particular, is in the forefront of this movement.

"This of course, is completely incorrect. A few Afrikaner liberals, such as Professor Ben Marais, and Prof. P. Pieterius—Professor du Plessis may,

perhaps, be classified here, too—cannot be quoted as representative of Afrikaner intellectuals.

"Afrikaner intellectuals on the whole support the Government, as is evident to anyone acquainted with the wide diversity of thinkers who fall under this heading.

Drifting Away

"Professor du Plessis is steadily drifting away from that sphere of Afrikanerdom, whether he recognises it or not.

"It is equally incorrect to equate Professor du Plessis's views with those of Sabra. Sabra has a tremendous admiration for what the Government has already

achieved and for its present endeavours to attain the goal of separation.

"Although I am writing in my personal capacity, I trust that this letter will help to clarify the situation as regards both Sabra and Professor du Plessis." —"Daily News."

Tunisia Prohibits Polygamy

A law prohibiting polygamy, came into effect on Tuesday in Tunisia where previously Moslems were entitled, under Koranic Law, to have four wives.

Polygamists may get a year's imprisonment or be fined about £200.

You can't cheat the camera!

Yvonne runs a studio for fashion photography. I was delighted when she asked me to pose. "We'll fit the frock tomorrow", she said. "Bring along those lovely black court shoes you bought last week."

I was thrilled. Felt like a film star—posing against that fabulous car! Then Yvonne called out: "Wait! Your shoes dearie! They're just crying out for polish!"

"I've noticed people pay attention to clothes and cosmetics and forget their feet. And the camera notices too! That's why we keep Nugget handy."

Nugget did the job in two ticks. Yvonne was sweet, and I was soon in front of the camera again.

Yvonne's right! There's no excuse for dull shoes. My latest job was for a stacking photo—with my shoes newly polished and a new career well started.

'NUGGET'—the shine of good shoes

098-1-5-5N

The 'Kashmir Princess'

By
A. S. KARNIK

When Death Hovered Over The Sea

WHAT HAS GONE BEFORE :

FIRE breaks out on the 'Kashmir Princess' on the way to Jakarta with a Chinese delegation aboard. The crew fight desperately to put out the flames, but the fire is out of control and a decision is taken to 'ditch' the plane. The passengers remain calm despite their fiery ordeal, as the plane dives towards the sea. Orders are given to open the emergency exits.

Now Read On:

I FELT that it was better that the right wing was on fire and not the left one. There are two dinghys (life-boats) stored in the left one, while only one in the right wing. The dinghys are stored behind the engine nearest to the cabin. The right hand dinghy had already burnt away.

I put my hand to the unlocking lever of the emergency escape window over the left-wing. After unlocking it I tried to pull it in. It refused to yield to normal force and stayed in place. This meant that there was still slightly higher pressure inside the cabin than outside, holding the window firmly in its place.

But there was no time to be lost. With all my strength I gave a forceful jerk and managed to pull the window in. A lot of air from inside the cabin gushed out.

The next window I chose to open was from the Navigator's compartment, so the crew could get out; and after opening this I had intended to rush to the rear end of the passengers cabin to open the main entrance door.

Only a few seconds after I opened the cabin emergency exit, billows of dense black smoke entered the cabin from outside. For a few seconds I was flabbergasted. An exit that was meant to draw out smoke was, on the contrary, admitting it in the cabin.

This had happened because the fire had spread upto the left wing and the aircraft was flying in a swirling motion. The only way to combat this unexpected peril was to work fast on the next projects.

I came into the Navigator's compartment and opened the emergency exit there. I had barely left the exit frame on the floor when I felt myself suffocated for want of fresh air.

The dense black smoke had entered the cabin and followed me faster than I had anticipated. I glanced towards the cabin. It was full of smoke—black, dense suffocating.

Hopes of ditching vanished from my mind. In a few seconds all the occupants of the aircraft would be choked into unconsciousness and the aircraft would drop on the water, uncontrolled. There was nothing to be done; nothing could be done.

For want of life-giving oxygen, I felt crippled, my hands getting numb, darkness covering my eyes and my legs giving in. I just could not fight for life, for my legs refused to support me, hands could not grip anything.

One little breath full of fresh air would have brought back all my energies and I could have rushed back to the cabin to open the cabin door.

Obscurity

The smoke had reached right upto the cockpit, obscuring everything from sight. In the whole of the airplane nothing was visible even at six inches distance.

Jatar and Dikshit were trying hard to peer through the smoke. The islands had hills on them. There was a danger of crashing into the hills. And worst was the danger of reducing the aircraft speed too much.

Dikshit bent forward almost touching his nose on the air-speed-indicator and made sure that the aircraft was flying at a safe speed. D'Cunha was unable to keep a check on the engine power because all the engine instruments were obscured by the smoke.

Now the only chance of survival was to admit some fresh air from somewhere. It struck D'Cunha suddenly that one of the windows in front of the cockpit, if opened now, could save us. He said to Dikshit, "Dickie, open the window on your side."

He said this once or twice more. Jatar heard this and asked Dikshit to open the window.

Dikshit immediately acted on the command.

Fresh air gushed in renewing the fighting energies of the crew members in the cockpit and the Navigator's compartment.

A delay of a few more seconds in opening the window would have turned us all into corpses.

I was about to drop down through suffocation. Opening the cockpit window brought to my choked lung exuberant cool and fresh air. I filled my lungs with this fresh air, and life sprang into me anew.

I clutched the Navigator's desk with my right hand; I knew that my right hand; I knew that my legs once again could support the weight of my body. Darkness faded away and I became conscious of the reality—grim, black and obscure.

The black smoke had continue its advance. It lay dense all around. My legs alert waiting for orders from the brain for their next assignment. Yes, the main cabin door is yet to be opened.

I opened my eyes and casually glanced through the big opening of the emergency exit in front of me. Alas, water was only a few feet below.

I felt sorry that I would not be able to open the cabin door. Because should the aircraft sink immediately on touching water, it will be very difficult for the passengers to crawl under water upto the nearest emergency exit—which was over the left hand wing. I only hoped that D'Souza or Pimenta had already opened the door.

When I saw water only a few feet below the airplane, I had to abandon all thoughts of reaching for the cabin door. I knew that the airplane would hit water any second.

When landing on water is made, every person in the aircraft is required to strap himself to a chair. If unstrapped he is likely to get badly injured by being thrown forward due to momentum.

I knew that there was no time left for me to seek a chair and strap myself on to it. I had to take whatever might come in the same place where I was standing. I know that this was a very dangerous location to wait in.

The engines were immediately behind it and in an impact of the nature awaiting us, the motion of the airplane is arrested by water but the engines, with their propellers turning, continued moving forward. Should the airplane slightly tilt on touching, the nearest engine and propeller might cut through this compartment smashing it to bits.

I was caught in the compartment. Any attempt to move would have been fatal. It would be a matter of seconds between life and death. A thought lurked in my mind that in all probability it would be a sudden death, too sudden to feel the pain.

Instinctively I folded my hands on the Navigator's table and placed my face on the hands—downwards, standing in a bent attitude. The very next instant I heard the water splash as airplane hit it.

I felt the door I was standing on giving in; I suddenly rolled over and was under water. I felt that I was being showered by a hundred odd metallic objects.

I was so certain that a propeller would cut me to bits or the cabin would telescope into the front end of the aircraft, that I kept my eye-lids closed and dared not open them. All that splashing of the water, crashing of metal and my tumbling and rolling over quietened suddenly. All movements had apparently come to a stop.

No cutting by propellers, no smashing by fuselage. No spintezs piercing through me like a dozen swords at a time.

I was alive. But how long would I remain alive? And what had happened to all the others?

Later I was to piece together what had happened to other members of the crew, from the accounts of Dikshit and Pathak.

Captain

They have done us in: grimly thought Captain Jatar when he learnt at last the magnitude of the fire which was undoubtedly an act of sabotage.

Dikshit heard voice behind him say, "Yes, yes." Then he asked the Captain "shall I send the Mayday?"—meaning thereby the S.O.S. signal that a plane sends out in extreme emergency.

"No, wait a minute," replied the Captain. "Let's be more definite first. "In the moment of crisis he was displaying nerves of steel.

He had already given the orders to depressurise the air-plane, had "feathered" (stopped) the No. 3 engine, and pulled back the throttles to bring down the airplane as fast as possible, when at last he asked Dikshit to send MAYDAY.

It is a moment which comes rarely in a pilot's life, and when it comes very few survive to tell of it. Dikshit was conscious of the gravity of the occasion when he took up the microphone—the radio was already tuned to 887—and called: "MAYDAY—This is Victor Echo Papa—calling MAYDAY—Victor Echo Papa—MAYDAY—MAYDAY—calling Jakarta—calling Singapore—Victor Echo Papa—MAYDAY—fire in the baggage compartment."

He wanted to say it was sabotage, but he was not sure if it was the right thing to do in the circumstances, so he didn't use the word SABOTAGE in his MAYDAY signal but he knew it was a clear case of sabotage.

"Dickie, help me with the controls," Jatar called out, and Dikshit was soon in his seat clutching at the controls to keep the plane steady because the burning wing had completely upset the balance of the aircraft.

Even for the two of them it was difficult to control the plane which was bucking like a wild mule.

Chaos

Bottles of fire extinguishing gas were being exploded under instructions of the Captain. Someone called out: "This is the last bottle we have now," but Jatar shouted, "Never mind, man, explode it." The bottle was exploded.

Meanwhile, Gloria came and thrust life-jackets on the Captain and co-pilot. "Wear it," she said, but their hands were busy with the controls, and they had no time to think of their safety.

"Wear it," she shouted again, and this time there was not only anxiety but panic in her voice. So Jatar took the life-jacket, put it around his neck, and left it there.

As the plane came down further, nearing the spot selected for 'ditching', Dikshit picked up the microphone, hoping to make one last attempt to contact the world before the plane hit the water. This time he had decided to use the word sabotage. But there was no life in the radio, as he blew on it, calling: Hello-Hellow.

"It is dead," he called out to the Captain, and grimly thought, "Soon we would be dead, too—and the world will not know how our aircraft was sabotaged."

Meanwhile as I had opened, the emergency exists there was a rush of air through the whole body of the aircraft and Dikshit felt a popping sound in his ears. "Captain," he shouted above the roar of the engines, "I'm afraid my eardrum has burst."

Before Jatar could reply they were faced with a new crisis, for the rush of air brought with it a vast mass of dense black smoke. The cockpit was filled with the opaque suffocating fumes, so that the Captain and the Co-pilot could not see the dashboard or each other.

They felt choked, suffocated. It was then that Dikshit asked, "Shall I open the storm window?"—

Dikshit has a vivid recollection of those critical moments. With a burning plane, hurtling down towards the open sea. Jatar was not panicky, he did not seem even perturbed. The voice that answered Dikshit through the smoke was cool and clear. "Open."

D' Cunha who was feeling choked by the smoke shouted out of the darkness, "Open it, Dickie." The window was just above the dash-board in front of Dikshit, so he had to go off the controls for a moment and push open the window, allowing the poisonous smoke to clear out.

Now they could see out a little—the ocean was rushing up towards them. Dikshit saw that the Captain's hands were absolutely steady on the controls and even in that critical moment he could not help admiring the pluck and nerve of Jatar.

He felt his own nerves steadying as he clutched at the controls, and he thought, "We will see it through yet—Jatar and I—we will bring the plane safely down on the water." Then he heard me shouting, "Ditch it quick or the wing will fall off."

It was a remarkable "ditching" that Jatar and Dikshit accomplished, for they had on their hands a burning plane, its entire right wing in flames, with the balance completely upset, with visibility almost at zero due to the thick, choking smoke—yet they brought down the aircraft, in control up to the last moment of impact, and hit the water at a flat angle, almost level.

Smash

We done it! We done it—Jatar must have thought as he felt the flat belly of the aircraft skimming the surface of the ocean—but in the next split second he felt a straining at the control as the burning wing hit the water and broke loose, fatally crippling the aircraft in the very moment when all its mechanical

muscles and sinews were needed to withstand the impact of hitting the water at 150 miles an hour.

"Oh, my God!" the Captain must have thought as he realised what had happened. And then all his thoughts—his thoughts of the safety of the aircraft and the passengers in his care, his bitter thoughts about the saboteur who had planned this cold-blooded murder in the sky, his tender thoughts of his wife, his children, his friends, particularly his friend

Dikshit there by his side upto the last moment, were snuffed out of existence, as the ocean rose and hit the nose of the plane, and the Captain's head smashed on the control column.

Next Week

SWIMMING FOR LIFE

"Kashmir Princess" (Copyright 1958) Jaico Publishing House.

South-West Africa

Chairman's Statement On Report

THE chairman of the United Nations Good Offices committee on the future status of South-West Africa, Sir Charles Arden-Clarke, flew back to London from Salisbury, Southern Rhodesia, after three weeks of meetings with the Union Government authorities and members of his committee. He said at London airport: "We have agreed not to discuss our work until the completion of our report which is to be submitted to the United Nations General Assembly in September". The committee was set up by the

United Nations to see if a basis agreement could be reached regarding the continuation of international status for South-West Africa. Sir Charles was Governor of the Gold Coast until the declaration of independence.

R. VITHAL

Bookkeeping, Writing up Sets of Books, Balance Sheets, Income Tax Returns.

Contact No. 12 Barkly's Arcade, 38 Market Street, Cor. Diagonal & Market Str. Johannesburg. Phone 33-1654.

LATEST ARRIVAL FROM MOTHER INDIA

SAREES

RAYON was £4 7s. 6d.
Now 47s. 6d. Mundani Border.
KASHMIRI SILK was £4 17s. 6d.
Now 49s. 6d. ea.
DORIVA, Miss MARRY, Champa Kali in Art Silk was up to £4 17s. 6d., Now 51s.

Carom Boards Complete Sets
RUBBER CUSHION £5 5s. od.
NICKLE CORNER £4 4s. od.

Agarbatti

Three Roses 3 Tolas 3s. Tin
Chamel 1s. 6d. Pkt. Gateway of India 3 tola 4s. tin, 6 tolas 8s. tin, Darbar 3 tola 3s. pkt., Captain 2s. 3d. pkt.
Vasanti (with Athar Bottle) 6 tolas 4s. 6d. tin, 4 tolas 3s. 6d. tin, 3 tolas 2s. 9d. tin.
Jhangir 1s. 6d. pkt.
Steamer Brand No. 444 Ex India 7s. 9d. doz
Steamer Brand No. 444 Ex Pakistan 6s. 6d. doz.
Meelad 4 Tola 3s. Pkt.

GANGA VAN LADIES ARTIFICIAL HAIR

No. 1, 4s., No. 2, 5s., No. 3, 9s., No. 4, 10s. 6d. each.
All above with strings inside.
Quality JA 12s. 6d., B. 18s. 6d., C 22s. 6d. each.
All fine quality without strings.

Muradabadi Silverware

Gulabdan 12s. 6d., 15s., 17s. 6d. and 20s.
Lobandq 15s., Athardan 12s. 6d. ea.
Soormadan 12s. 6d., 15s., and 17s. 6d. ea.

Electrical Table Lamps

With Taj and flower cutting 40s., 30s. and 25s. ea.
And many beautiful range.

Brassware

Thalaa 10s. and 21s. ea.
Lotus 6s. and 8s. each.

We cater for Birthday and Wedding Gifts in large Range.

A. K. HOOSEN & SONS,

116 Queen Street. Phone 27349. P.O. Box 2168. DURBAN.

Installation to country visitors when next in Durban. You are cordially invited to view the City of Durban from the roof top of the tallest Indian owned centrally situated Hoosen's Building and to also visit our exclusive little gift shop and showroom on the ground floor.

Exemptions For Mosques A Wrong Slogan

"THE Group Areas Act makes a deep inroad into religious freedom when it affects our places of worship and we must as a community take an uncompromising stand on this issue, and yet at the same time let us not use a wrong slogan to show our concern at the attacks on our mosques, temples and churches," says a statement issued by the Natal Indian Congress.

"What we want to point out to the authorities," the statement continues, "is that the existing proclamations violate basic religious freedoms and because they do we ask with even greater emphasis that the proclamations be withdrawn without delay. If we ask for the exemption of the mosques, temples and churches under the Act, then we are by implication accepting the present proclamations in so far as they affect our homes and businesses.

"The present proclamations have sharply emphasised the correctness of the stand taken by the Natal Indian Congress in totally opposing the Group Areas Act. We cannot be a party to the implementation of this unjust law which must be opposed at every step by the total resources of our community. We are pleased to note that there exists unanimity in the community today and that in the legal action contemplated, the N.I.C. is supported by other bodies which in the past were not ready to go to Court to attack the Act.

"The Natal Indian Congress has issued an appeal to all its branches to rally the people

behind them, in order to meet difficult days that lie ahead. We must organise our people so that the decision of the Mass Rally of June 26th can be given fullest effect to. The Petition to Parliament must be organised without delay."

Future Of Mosques

The Minister of the Interior, Dr. T. E. Donges, replied to a question by Mr. M. W. Holland (Coloureds' Rep., Outeniqua) about the future of the mosques.

He said he had seen Press reports that South African Moslems felt themselves prevented by Islamic religious law from complying with the conditions imposed on mosques by the Group Areas Act.

But asked whether he had been informed that the granting of exemptions and permits did not meet the requirements of Islamic law and whether he was prepared to amend the Group Areas Act so that it would not apply to mosques or other places of worship, he said: "The Group Areas Act does not prohibit attendance for devotional purposes."—"Daily News."

Malherbe Wants To Know

DR. E. G. MALHERBE, Principal of the University of Natal, has called on the Separate University Education Bill Commission to disclose whether it intends recommending that the separate facilities which the university has developed should be broken up and taken away from the university's control.

Dr. Malherbe asks the commission whether if had been found that the university was incapable of properly controlling higher education of non-Europeans. If so, in which respects.

He also asks what economic advantages would result if the non-European section of any sub-division of it were removed from the university's control.

And, if there are any advantages, will they counter-balance the "fatal dislocation which such a move will cause in the university of Natal."

Dr. Malherbe says in a letter to the commission that any such move would cause dislocation because of the unfortunate manner in which the whole matter had been approached.

Separate facilities had been built up over more than 22 years and the success of this enterprise was largely due to the self-sacrifice and devotion of the staff, also to generous financial support from both Europeans and non-Europeans.

"I earnestly hope that your commission will induce the Government in the first instance to act creatively and constructively, and not destructively; namely, first to establish effective institutions before it tries to disrupt an existing institution like that of Natal, which has to the best of its ability been carrying out the policy of the Government."

Christopher Gell Memorial Fund

THE appeal by Prof. I. Gordon Dean of the Faculty of Medicine, Natal University, for a national fund to aid struggling non-White medical students has met with dramatic response from Port Elizabeth. The "Daily News" received a letter stating that the national fund called for by Prof. Gordon has been formed.

The letter says: "This fund is known as the Christopher Gell Memorial Foundation. It has been founded to honour the memory of that staunch friend of non-White South Africa who died in Port Elizabeth at the end of May.

"The foundation's principal work will be to collect and administer funds for scholarships and other educational purposes.

"Support for the idea has come from various parts of the world and an organised appeal will be launched soon.

"In the meantime gifts to the fund—which will incorporate the help called for by Prof. Gordon—may be sent to the Hon. Treasurer at P.O. Box 767, Port Elizabeth. The letter is signed by the treasurer, Mr. All Avery.

The late Mr. Gell was probably one of the best-known writers in South Africa.

Aid is also needed for brilliant non-White scholars who are potential doctors, but have to leave school before completing their courses because insufficient money is available for them to continue."

Prof. Gordon envisaged a scheme contributed to by all races and commerce and industry.

This week the University received a letter from an African holder of a junior certificate who saw Prof. Gordon's appeal. He asked for aid to complete his senior certificate because he was a labourer and was finding difficulty and expense in doing the necessary study by correspondence course.

Apologising for the appeal to the university he quoted a Zulu proverb in explanation—"A baby that does not cry dies of sunstroke on its mother's back."

Prof Gordon will write to the trustees of the new fund.

Indian Forces On Border Alerted

(From Our Own Correspondent)

INDIAN security forces along the entire Assam—Pakistan border have been alerted in view of the activity of the Pakistan Armed Forces across the border from village Dawki and the movement of Naga hostiles in Cachar district.

There are definite indications now that the Pakistani's are preparing to attack the Indian border village of Dawki, 52 miles from Shillong in Assam.

Their border forces have even gone to the extent of encroaching on Assam territory to prepare advance firing positions. They have constructed bunkers in the beetle nut groves within the jurisdiction of Dawki Police.

Reports have also been received that the Pakistani Forces have been heavily reinforced in

the whole sector opposite Dawki and innumerable bunkers have been constructed and trenches dug in villages surrounding Dawki.

There was heavy firing in these areas last month until the cease-fire agreement restored quiet.

The Assam Government has lodged a strong protest with the Government of East Pakistan with a request to withdraw the Pakistani reinforcements to relieve tension.

Cable & Tel. Add. HARGVAN.

Phone 29368

P. Hargovan & Co. (Pty.) Ltd.

Earthenware Pickle Jars 3 Gallons 12/6 each F.O.R. Durban
Fresh First Grade Green Ginger 1/2 per lb. " " "
Fresh First Grade Garlic 2/- " " " "

Cash with order only.

P. O. BOX 1250.

155/7 Warwick Avenue

DURBAN.

India Letter

(From Our Own Correspondent)

Village Rebuilt On Old Ruins

A MONUMENT to the triumph of self-help over the ravages of nature was set up on July 5 with the inauguration of Jawahar Nagar, 30 miles from Bhuj in Kutch, by Bombay's Minister of Labour.

To the shrill notes of "shehnai" and welcome songs by women, the people of Jawahar Nagar received the Minister at the gates of the Indian village in Kutch nearest to the Indo-Pakistani border.

Coupled with joy at the birth of the new village was the people's elation at the heavy rains which soaked their parched lands a few hours earlier. The rains, however, breached the seven-mile road leading to Jawahar Nagar.

A swift current ran where lay a sandy bed of dried up streams.

The hardy people of Jawahar Nagar surmounted this obstacle to the successful inauguration ceremony, providing yet another example of their determination to overcome their difficulties. In two hours, men and women mended the road and enabled the smiling Minister to drive to Jawahar Nagar—though ninety minutes behind schedule—and declare the village open.

The President of the Kutch Congress Earthquake Relief Committee, with his voice choked with emotions, said the earthquake which spread devastation in Kutch two years ago was taken as a national calamity by the people—a national calamity which was met on a humanitarian basis.

Pak Seizure Of Boat In Surma River

The act of deliberate aggression and piracy on River Surma by the Pakistani forces on the Cachar-Sylhet border on July 7 has raised serious doubts in the minds of the Assam Government officials about the sincerity of Pakistani authorities to maintain peace in the area.

A boat laden with a large cargo of manure, diesel oil, and tarpaulin bound for Palapur Tea Estate in Cachar was intercepted by the Pakistani forces and forced to berth on the left side of the river, under the threat of being fired at.

The entire cargo on board the vessel was looted and the two boat men detained.

Pakistani Volunteers Forced To Cross Border

The myth of "volunteers" rallying to Chaudhry Ghulam Abbas' cease-fire violation movement in the Pakistan-occupied Kashmir, was exploded by the pathetic accounts given by some of the men who crossed the border.

They said that they were forced to come out of their homes and given a ride to the border where, at the point of guns, they were forced to march into Indian territory.

One of the men was in tears as he said that he was on his way to buy medicines for his ailing brother in Mirpur when he was dragged by marchers and told that he will have to march up to the border from where he could return. No one arrested him though he was told that the Pakistani border police will take him into custody and bring him back.

"Let me go back," Jamil Ahmed implored. "There is nobody in the house, my brother is seriously ill and my education has been interrupted. I will never come back."

Another person, who was said to be the leader of a ten-men group, said, "For God sake forgive me. I have small children. I do not know what is the purpose of this movement. I am an illiterate villager. I was told that I will have to cross the border; otherwise I will be shot dead. So I had to come."

"I was forced to accompany the marcher and assured that, before crossing the border the Pakistani police would arrest us, and take us back," he continued. "But we were not arrested."

"When we reached the border and questioned why we were not arrested a Pakistani soldier pointed a rifle at us and ordered us to cross the border. I had to obey him to save my life. No pardon me and let me go."

A third marcher said, "I was sitting in my shop when I was persuaded to join a meeting and then told to cross the border. I pleaded that my old father was ailing seriously, but nobody listened to me and I was forced to come here. If we do not listen to Goondas we are given no ration and are subjected to humiliations."

These simple villagers who have been exploited by adventurist leaders, declared that they will never join any such movement again. According to them, originally twenty-five volunteers had started from Mirpur but fifteen managed to escape.

Ratnagiri Faces Famine Threat

The grim prospects of a wet famine face Ratnagiri district, devastated in the last week of June by the worst flood experienced by the region in the last fifty years.

Damage to property and crops has yet to be estimated, for vast areas still lie under water and are inaccessible on account of dislocation in communications.

The floods followed a week-long wet spell which was climaxed by the 48-hour deluge during which 25 inches of rain fell. The town lay under three feet of water for the great part of the week.

The Bombay-Goa highway was breached at several places and some areas, water level rose to six feet.

Five persons were killed in the floods; several head of cattle were washed away; more than one hundred fifty houses collapsed and hundreds of acres of paddy land were converted into lakes. The Government of Bombay has sanctioned Rs. 100,000 for immediate relief to the stricken people.

Phone 34-1349

P. O. Box 1549.

MASTER BROS.

(PTY) LTD.

WHOLESALE MERCHANTS & DIRECT IMPORTERS

HOUSE FOR KEEN CASH PRICES

33 West Street, JOHANNESBURG.

Latest Records For Your Selections

Samundar	5 Records	Rok N roll	41/3
Barish	5 "	"	41/3
Mr. X	4 "	"	33/-
Aasha	4 "	"	33/-
Paying Gues.	4 "	"	33/-
Chori Chori	5 "	Best Music 1956	41/3
Naya Andaz	6 "	" " 1958	49/6

Best Instrumental No.

Fantush New Delhi	8/3
C.I.D. Both Sides	8/3
Devta " "	8/3
Mem Sahib C.I.D.	8/3
Chori Chori Both Sides	8/3
Baarisha and Basant Bahaar	8/3
Baap Re Baap. Naya Anadaz & Shremati 420	8/3

Packing & postage
7/6 extra.

BHARAT MUSIC SALOON

AND BOOKSELLERS

(Corner Grey & Lorne Streets)

286 Grey Street,

Phone: 29488.

DURBAN.

Preparing For Non-White Envoys

THE proclamation in the latest "Government Gazette" allowing government and other authorities to entertain non-European official visitors in White-group areas is designed to smooth the way for visits of future "Mr. Simpsons" to South Africa.

It does not mean that the Government is expecting non-European envoys to the Union in the near future.

The visit of Mr. R. C. Simpson, first Black representative of the Ghana Government ever to visit this country, could have caused embarrassing situations for the Union Government last November.

If the visit had occurred last week it would have contravened the Group Areas Act.

Thus the new proclamation permits "prohibited persons" to attend cinemas and eat at licensed restaurants or tea-rooms provided these people of another race are the guests of the Government, Provincial Administrations, local authorities or statutory bodies.

Legally this means that Africans from the reserves and from the Protectorates could attend these European meeting places while on official visits to South African cities.

The official interpretation of the proclamation is that it

opens the door for all kinds of similar situations.

In practice, however, this is unlikely to occur. The Native Affairs Department may step in.

An official of the department said that in his opinion the privileges would not be extended to Africans from the reserves.

South-African Africans, however, are to have tribal "pro-consuls" in the cities, and some of these have already been appointed by the African authorities.

These representatives are at present making contact with Africans in various towns, but their appointments have not yet been officially confirmed.

Full operation of the tribal "pro-consul" scheme will replace African Advisory Boards, which are expected to be abolished shortly.

A house, formerly occupied by the principal of the Vlakfontein industrial school, has been taken over by the department and has been handsomely

refurnished for chiefs on official visits to Pretoria.

It is a thatched home which would cost £6,000 or £7,000 if situated in an exclusive suburb like Waterkloof.

The Native Resettlement Board is going to build another house at Diepkloof, west of Johannesburg, for chiefs to stay in while on official visits to the Rand.

Vereeniging Municipality has a house for visiting chiefs which the Native Affairs Department may take over.

The department visualises that eventually residences for visiting chiefs will be built in all cities where there must be official contact with Europeans.

America And Events In Iraq

(Continued from page 272)

Africa against the economic shocks which apartheid's stupidity is bringing on the country. The point I am making is that in any case we are a doomed people. If America keeps to the present price level, we'll go to the farms. If she cuts it down, we'll still go to the farms; but our stay there will be of shorter duration because conditions will exist in the country which should drive a

little more sense into the heads of the Nationalists.

I am making two points here: That we live in oppression because the Free World has a vested interest (it wants stability and assured profits) in the status quo. If that were not the case it would refuse to buy our gold and would tell our government to try and sell it in Moscow if it likes. Let us see if van Rbijja will go to Moscow. I do not rule this out as a possibility. Moscow is a valued customer of the sheep farmers; they love communist roubles. And then we might tear through all the cant about the Nationalist Party being a guarantee that communism shall not have the free run of the place. But I am sure nobody in the Kremlin would make loans to the Union.

Let's see Dulles calling off Strijdom's bluff.

700 Huts Washed Away

Seven hundred huts along a four-mile coastal stretch between Cochin and Allepey have been washed away by sea waters, rendering thousands of people homeless.

A report from Allepey said that, owing to the incursion of the sea, hundreds of coconut palms had been washed away by the billowing sea. A two-mile long, two hundred foot wide bund, protecting 1,000 acres of paddy fields from sea water is also threatening to give away.

India's Largest Insurance Company At Your Service

The
New India Assurance
Company Limited

SOLE REPRESENTATIVE IN THE UNION OF SOUTH AFRICA

RUSTOMJEE JALBHAY RUSTOMJEE

140, Queen Street, DURBAN.

FOR SERVICE AND SECURITY
CONSULT US FOR

EVERY TYPE OF INSURANCE

P.O. Box 1610.

Residence: 111 Eleventh Avenue,
DURBAN.

Phones:

Office: 25845

Residence: 36413.

Mahatma Gandhi?

Was there a Man such as Mahatma Gandhi who lived on this Earth?

Then what did he do?

See for yourself this mighty Man who moved on this Earth and gave the world a new vision of thought.

This publication is fully illustrated. Over 300 pages and over 500 photographs of art paper.

12 x 15 STRONGLY BOUND BOOK.

Released by the Government of India

Priced £5-5-0.

NOW FOR SALE AT

D. ROOPANAND BROS.

PUBLISHERS AND BOOKSELLERS

Phone 20707.

P.O. Box 2524.

85 VICTORIA STREET,

DURBAN.

B-I Sailings Between East African Ports Karachi And Bombay

S.S. Kampala due 31st July 1958.
Sails for Bombay on 5th August 1958.

S.S. Karanja due 29th August 1958.
Sails for Bombay via Karachi on 4th Sept. 1958.

PASSAGE FARE TO KARACHI OR BOMBAY

First Class	single	without food	£92-0-0
Second "	"	"	£60-15-0
Third "	"	"	£31-10-0

For further particulars apply to—

Shaik Himed & Sons
(Pty.,) Ltd.

390 Pine Street,

Durban.

Telephone 20432,

Tel. Add. "KARAMAT."

THE QUEENSLAND INSURANCE

COMPANY LIMITED.

(INCORPORATED IN 1886 IN NEW SOUTH WALES)

TRANSACTS ALL CLASSES OF INSURANCE

Fire - Marine - Accident

Consult:

MISS TEHMI SORABJEE RUSTOMJEE

SPECIAL INDIAN REPRESENTATIVE

106 MANSFIELD ROAD,

DURBAN.

P. O. Box 476.

TELEPHONES 47453 & 47888.

ઈન્ડિયન

ઓપિનિયન

મહાત્મા ગાંધીજીના હસ્તે અને ૧૯૦૩માં સ્થપાયું. મૂતપૂર્વ તંત્રી સ્વ. મણીલાલ ગાંધી

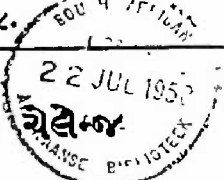
★ છુરાઈને બદલો છુરાઈથી કદી ન આપો; છુરાઈને બદલાઈ જતો! —ચોલ. ★

પુસ્તક પૈકી સુ—અંક ૨૭

તા. ૧૮ જુલાઈ, ૧૯૫૮.

જુલક નકલ ધે. ૪

પ્રોફેસર ડ્યુપ્લસીસને સાધ્ના સેક્રેટરીની

થો ડાક સમય પહેલાં 'સ્ટાર' છાપામાં પ્રોફેસર એલ. જે. ડ્યુપ્લસીસે એક લેખ લખ્યો હતો. જેમાં એમણે અરજી કરી હતી કે દક્ષિણ આફ્રીકાની બધી કેમોને દક્ષિણ આફ્રીકાના નાગરીકો તરીકે રહેવાની છુટ હોવી જોઈએ. અને બાસ્કાપની જે નીતી છે તેને રદ કરવી જોઈએ. એ લેખને ટ્રાંસવાલના વિભાગની સાધ્ના સેક્રેટરી મી. ડબલ્યુ. ઇ. બાકરે એલેન્જ કરી 'સ્ટાર' છાપામાં એક પત્ર લખી જણાવ્યું છે કે, પ્રોફેસર ડ્યુપ્લસીસ સરકારની સામે પોતાનો વિરોધ દર્શાવી રહ્યા છે અને આ વિરોધમાં તે એકલા જ છે. કદાચ એમનો હેતુ એ નહિ હોય પણ એમ ના લેખ વાંચનારાઓ એજ અર્થ કરી શકે છે.

પ્રોફેસર ડ્યુપ્લસીસના વાક્ય પરથી આપણને એમ જણાય છે કે, સરકારે ઇલાયદાપણના સવાલ વિષે કેઈ પણ રચનાત્મક પગલાં હજી સુધી નથી લીધાં અને એ તેઓ રીજર્વેને સુધારવાનાં પગલાં લેય તો દક્ષિણ આફ્રીકા ના જુદા સંસ્થાનો કરવા બહુ સહેલાં છે. મી. બાકર એમ જણાવે છે કે, પ્રોફેસર ડ્યુપ્લસીસને આ સવાલની પુરી માહિતી નથી તેઓ એ નથી સમજતા કે, જુદાં સંસ્થાનો સ્થાપવાને માટે આપણે લોકોને એવી કેળવણી આપવી જોઈએ કે જેથી તેઓ સંસ્થાનોના બારામાં વિચાર કરી શકે. આપણે સરકારને કહેવા મી કાંઈ આખી આમજનતાના મતને બાજુ પર સુકી નથી શકતા. અને પ્રોફેસર ડ્યુપ્લસીસ આ જ વસ્તુ ઉચારી રહ્યા છે. પ્રોફેસર ડ્યુપ્લસીસના કહેવાથી જે સરકાર રાજ્ય કરશે એ બહુ વખત રાજ નહિ કરે. બીજો સવાલ પ્રોફેસર ડ્યુપ્લસીસે ધ્યાનમાં નથી લીધો કે બાન્ડુ લોકોને ઉત્તર કરવા જોઈએ. એ વસ્તુ સારી છે કે રીજર્વેમાં પચાસ લાખ પાઉંડ ખર્ચને પાંચસો મોટી ફેક્ટરીઓ ખોલવી. પણ સાવ ગામડીયા આફ્રિકનોને ફેક્ટરીના કામમાં કુશળ કરવા એ થોડાં વરસનું કામ નથી. વધુમાં પ્રો. ડ્યુપ્લસીસ આફ્રિકનોની સાથે વાતાઘાટની વાતો

કરે છે, આ એક સ્વપ્ન તરીકે સારી વાત છે પણ વાસ્તવિકતામાં અમલમાં સુકવી એ બહુ સહેલી નથી. માફ માનવું છે કે, આફ્રિકનો માટે સ્વતંત્રતા અથવા રીજર્વેના સુધારા એ બધુ હાલ ચાલી રહેલી ઇલાયદા પણાની નીતિથી જ બની શકશે. નહિ કે રાઉંડ ટેબલ કોન્ફ્રન્સથી. અને કેઈ પણ સરકાર આવા પગલાં લેવાનો પ્રયત્ન કરશે તેને ગોરા મતાધિકારીઓ તેડી પાડશે. અને હું એ પણ નથી માનતો કે, આફ્રિકન નેતાઓ એવી કેઈ પણ નીતી ઉપર ચર્ચા કરવા તઈયાર થાય કે જેમાં ઇલાયદાપણ સ્વીકારવામાં આવ્યું હોય. અને અંતમાં એ કે, બધાને માટે જે સ્વતંત્રતાની વાત પ્રો. ડ્યુપ્લસીસ કરે છે એનાથી આ દેશમાં કેઈપણ જ બંતની સુધક પ્રબલસત્તાક સરકારની આશા રાખવી નકામી છે. મી. બાકરે પ્રો. ડ્યુપ્લસીસને એવો પ્રશ્ન કયો છે કે તેઓ કઈ બંતની સ્વતંત્રતા આપવાની વાતો કરી રહ્યા છે? અને વધુ મહત્વનું એ છે એમની સુચના ને એ ગોરા મતાધિકારીઓ અગર આફ્રિકનો સ્વીકારવાને તઈયાર નહિ થાય તો એ પરિસ્થિતિમાં એઓ શું કરી શકશે? હાલ થોડા વખતથી લોકોને એમ દેખાવા માંડ્યું છે કે સાધ્ના ના ઘણા નેતાઓ સરકારની

નીતીથી વિરુદ્ધ છે, આ વસ્તુ સત્ય નથી. ફક્ત થોડાક આફ્રિકાનરો કે જેઓ લીબરલ મત ધરાવે છે હાબલા તરીકે પ્રો.

આફ્રિકન શબ્દ સામે ફરવુઅર્ડનો અણગમો

રીજર્વેમાંના 'નાટાલ વીટનેસ' છાપાના એક અગ્રસેખમાં એમ લખવામાં આવ્યું છે કે હાઉસ ઓફ એસેમ્બલીમાં હમણાં એક બાષણમાં ડો. ફરવુઅર્ડે આફ્રિકન શબ્દ માટે વાંધો ઉઠાવ્યો હતો આજ સુધી અમને વિચાર આવતો હતો કે ડો. ફરવુઅર્ડની ટીકા કરનારા એમની ઉપર જરા વધુ સખતાઈથી ટીકા કરી રહ્યા હતા અને અમને એમ લાગતું હતું કે એમ ના સાથીદારો એમનાથી ઉતરે એવા ન હતા તેમ છતાં ડો. ફરવુઅર્ડ સામે વધુ વિરોધ દર્શાવવામાં આવતો હતો. પણ હાઉસ ઓફ એસેમ્બલીમાં એક બંતાવ મનો એના ઉપરથી જણી શકાય છે કે, ડો. ફરવુઅર્ડ સામે એટલી સખત ટીકા થા માટે કરવામાં આવે છે. કેપ વેસ્ટર્નના નેટીવ પ્રતિનિધિ મી. એલ. બી. લીવોડને આફ્રિકનોના બારામાં હાઉસ ઓફ એસેમ્બલીમાં એક સવાલ પૂછ્યો હતો ત્યારે તેમણે વાપરેલા આફ્રિકન શબ્દ અંગે ડો. ફરવુઅર્ડે આફ્રિકન શબ્દ સામે વિરોધ દર્શાવ્યો હતો એમણે જણાવ્યું કે આપણી કામદાપોથીમાં આફ્રિકનો સાથે કોઈ પણ સંબંધ બતાવવામાં નથી આવ્યો આફ્રિકનો કોણ છે એની

બેન મરેઈસ, પ્રો. પી. પ્રીસ્ટોરીયસ, પ્રો. ડ્યુપ્લસીસ અને એવા થોડાક લોકો સરકારની નીતી સામે વિરોધ કરી રહ્યા છે પણ એનો અર્થ એ નથી થતો કે બધા સુધરેલા આફ્રિકાનરો આવવા મત ધરાવે છે. સરકારે હમણા સુધીમાં જે જે કયું છે એને માટે સાધ્નાને આ સરકાર માટે ઘણો જ આદર છે અને હું આશા રાખું છું કે મારા આ પત્રથી લોકોને સાધ્ના અને પ્રો. ડ્યુપ્લસીસનાં મતોમાં રહેલો તફાવત માલમ પડશે.

અમને ખબર નથી નેટીવ એફેસના ખાતાને ફક્ત નેટીવ્સ અથવા બાન્ડુ યોતી જ ખબર છે અને પાર્લામેન્ટના ઘણા કામદાઓમાં પણ બાન્ડુ યોતું જ નામ છે. આના ઉપરથી આપણે જોઈ શકીએ છીએ કે, ડો. ફરવુઅર્ડ ઉદ્ધતાઈની હદે પહોંચી ગયા છે. ડો. ફરવુઅર્ડ માટે આફ્રિકન શબ્દ વાપરવાનું ફરજિયાત નથી. પણ તેઓ એ તો જાણે છે કે, ઘણા બાન્ડુ અથવા નેટીવોમાં આજે આફ્રિકનો તરીકે એમને સંબોધવાની ઇચ્છા દર્શાવવામાં આવે છે. તેઓનું માનવું છે કે બાન્ડુ અથવા નેટીવ શબ્દથી એમનું અપમાન થાય છે. એ આ વસ્તુની ડો. ફરવુઅર્ડને માહિતી નહિ હોય તો અને માનતા હતા એના કરતાં પણ તેઓ આ હોદ્દો ધરાવવા માટે વધુ નાલાયક છે. પણ એમનાં વાક્યો ઉપરથી એ સ્પષ્ટ થાય છે કે એમને ખબર હોવા છતાં એમણે ઉદ્ધતાઈને લીધે જ આવેા વિરોધ ઉઠાવ્યો હતો.

ખરી વસ્તુ પાછળ વખત આપવાનું આપણને ખુબી છે; નકામી વસ્તુ પાછળ ખુબાર થઈએ છીએ ને ખુશ થઈએ છીએ. —ગાંધીજી:

“ઇન્ડિયન ઓપિનિયન”

શુક્રવાર તા. ૧૮ જુલાઈ, ૧૯૫૮.

એ. એન. સી. અને સાધ્રા

જેલલા થોડા દિવસોમાં સાધ્રાની એકએકયુટીવ કમીટીએ કરેલાં નિવેદનમાં તેઓએ ઇલાયદાપણામાં વિશ્વાસ દર્શાવ્યો છે અને આફ્રિકન નેતાઓને મળવાની સાધ્રાની ઇચ્છા ઉપર ડો. ફરવુઅર્ડે પાર્લામેન્ટમાં દર્શાવેલા મત અને સાધ્રાના ટ્રાંસવાલ ક્ષેત્ર ના સેક્રેટરીને ‘સ્ટાર’ છાપામાં છપાવેલા મત આ બધી ધીનાઓને એકત્રિત કરવાની સાધ્રાની કોન્ફરન્સમાં જવા માટે નવા વિચારો કરવા બોધ્યો.

ઉપર જણાવેલી બધી વાતો ઉપરથી એમ સ્પષ્ટ થઈ જાય છે કે સાધ્રાના મોટા ભાગના સભ્યો, જુલેલા મનથી આ કોન્ફરન્સ માં નથી આવવાના. અને અમને ખાતરી છે કે આ સભામાં જેઓ આવશે તેઓ એક શુચ્ચવશ્ય બરેલા સવાલનો ઉકેલ ખરા દિલથી અને ન્યાયથી કરવાના નથી. કારણ કે જે આમ હોત તો ડો. ફરવુઅર્ડે આ કોન્ફરન્સના ખારામાં આટલા યુશીથી સંહમત નહીં જ થાત. અમારું તો માનવું છે કે આ કોન્ફરન્સના મોરચા ઉપરથી ફરીથી સરકારની ઇલાયદાપણાની નીતીને આગળ કરવામાં આવશે અને કદાચ સામા પક્ષ વાળાઓને પોતાના મત બદલે કરવાની તક મળશે પણ એનાથી ફાયદો કાંઈજ નહીં થાય. જે આમજ થવાનું હોય અને અમારી આ શંકાઓ સત્ય નિવડે તો આવી કોન્ફરન્સ માં ધીન-ગોરાઓના ધાર્મિક અથવા રાજનૈતિક નેતાઓએ હાજરી નહીં આપવી બેઠકે.

પણ આ વાતને ગંભીર વિચાર આપવાની જરૂર તો છેજ. સ્ટેલનબોશમાં ભરાયેલી છેલ્લી સાધ્રાની કોન્ફરન્સ વખતે આપણે જોયું હતું કે થોડાક આફ્રિકનરોના મનમાં રંગના સવાલ ઉપર ગંભીર વિચારો આવ્યા હતા. આનો અર્થ એ કરી શકાય કે આને આફ્રિકનરોમાં બે મત ધરાવનારા પક્ષો થઈ રહ્યા છે. એક પક્ષ એ છે જે ગોરા ઉપરીપણામાં માને છે અને જેની નીતીને અંગે કદાચ મી. ગબેડીમાહે આપેલી ચેતવણી સુજ્ઞ કાળા અને ગોરા વચ્ચે સુદ્ધ થશે. અને બીજો પક્ષ એ છે જે જે હવે સમજી રહ્યા છે કે ગોરાઓ વધુ વખત ઉપરીપણું નહીં ધરાવી શકે.

એટલા માટે આ કોન્ફરન્સ એટલે અંશે યશસ્વી નીવડશે કે, આફ્રિકનરોના બે પક્ષો વધુ સ્પષ્ટતાથી બેઠક શકાય અને ધીન-ગોરા ઓ પોતાની તરફથી પક્ષને ઓળખી શકશે અને તેમની સાથે થઈ બીજા પક્ષના આફ્રિકનરને એ સમજાવી દેશે કે ધીન-ગોરાઓ ને શું બેઠકે છે.

આ દ્રષ્ટીએ જોતાં જે સાધ્રાની કોન્ફરન્સનો યોગદોટ કરવા માં આવશે, તો કદાચ એ. એન. સી. એક સારો મોકો યુમાવશે અને આફ્રિકનરોમાં પડેલી તડને વધુ જોરાવર બનાવવાનો મોકો પણ હાથમાંથી જતો રહેશે. કદાચ એક આફ્રિકનર લીબરલ પાર્ટી પણ સ્થપાય. એ અર્થ છે કે અંગ્રેજ લીબરલ અને આફ્રિકનર લીબરલમાં ઘણાજ ફેર હશે, તો પણ એ ધીમે ધીમે એક ધ્યેયને લીધે એકત્ર થઈ શકશે. આફ્રિકન બહુમતીના નેતાઓની જવાબ દારી આજે બધા કરતાં વધુ છે એટલા માટે અમારી ચલાહ છે કે, બધો વિચાર કર્યો પછી જ તેમણે કોઈ પણ બાતનાં પગલાં ભરવાં બેઠકે.

પ્રીટોરીયામાં ગ્રૂપ એરીયાઝ

અહીં પ્રીટોરીયા માટે ને ગ્રૂપ એરીયાઝનું બહેરનામું બહાર પાડવા માં આવ્યું છે. એના ઉપરથી એમ દેખાય છે કે, પ્રીટોરીયાનો રચાયેલો ભાગ ગોરાઓને માટે કાઢી લેવામાં આવ્યો છે. બહેરનામીની સુચના સુજ્ઞ નીચે પ્રમાણે ફેરફાર થશે.

ગોરાઓ : હાંદીઓ માટે બહેર થયેલી જગ્યામાંથી થોડાક જ ગોરાં કુટુંબોને નીકળી જવું પડશે. બીજા કોઈને કાંઈ અસર થનાર નથી.

ચાઇનીઝ : એમને માટે કોઈ પણ ગ્રૂપ એરીયા બહેર કરવામાં નથી આવ્યો. તો હાલ એ લોકો ભ્યાં વેપાર કરી રહ્યા છે ત્યાં પરમીટ દારાં વેપાર ચાલુ રાખી શકશે પણ એ જગ્યાઓમાં કોઈ પણ ગતના ફેરફાર અથવા વેચવાની પ્રવૃત્તિ ખાસ પરમીટ વિના કરી નહિ શકશે.

કલકત્તા લોકો : લગભગ ૭,૬૦૦ માણસોને પોતાનાં ધરખાર યુકીને પ્રીટોરીયાથી નવ દશ માઈલ દુર ભ્યાં હાલ જમલ જેવું છે ત્યાં જવું પડશે.

હાંદીઓ : લગભગ ૭,૩૦૦ હાંદી ઓ અને તેમાં ખાસ કરીને વેપારીઓ છે, તે જોમાં ઘણા તે પોણા સો વર્ષ થી ત્યાં વેપાર કરી રહેલા છે એમને શહેરના મધ્ય ભાગમાંથી નીકળી જવું ને હાલ જમલ જેવી જગ્યા છે ત્યાં ચોલી જવું પડશે અને આથી તેઓ પોતાના ગોરા, કલકત્તા અને આફ્રિકન ધરખો યુમાવી દેશે.

આફ્રિકન્સ : લગભગ ૬૦,૦૦૦ આફ્રિકનોને લેડી સેલ્મોન અને ક્લેરમોન્ટ વિભાગમાંથી નીકળીને બીજાં લોકોઓમાં જે સરકારના કહેવા સુજ્ઞ આર્થિક સમવડાણાં ભાડાંની પણ વાહનોના ઈલા અર્થ વાળી જગ્યા છે ત્યાં જવું પડશે.

પોલ રોબસનનો વિજય

અમેરિકાનો જમ વિખ્યાત હબસી સંગીતજ્ઞ મી. પોલ રોબસન છેલ્લાં આઠ વર્ષથી યુરોપના પ્રવાસે જવા પ્રવૃત્ત કરી રહેલ કીર્તિ તેને સ્ટેલન પીસ પ્રાજ્ઞ મળેલું હોવાથી તે કદાચ સામવાદને ટેલો આપનાર હશે એવી માન્યતાથી લાંબી સરકાર તેને પાસપોર્ટ આપવાના અખાડા કરતી રહેલી તેમજ પાસપોર્ટ ઇચ્છુ કરવા અમાવ ૧૯૫૦થી અસામ્યવાદી હોવાના ઇકરાર પત્ર પર સહી કરવી પડે છે તે પર પોલ રોબસને સહી કરવાની ના પાડવાથી તે દરિયા પાર નહોતા જઈ શકતા હમણાં સુપ્રીમ કોર્ટના એક નિર્ણયથી એણે સહી લેવી એ જોર કાઢેસર ફરવાથી પોલ રોબસનને પાસપોર્ટ અપાયો છે અને એરથી ૧૦મી જુલાઈએ લંડન પહોંચી મથા છે તેમને લંડનની પહેલી કોન્સર્ટ માટે એક હજાર પાઉન્ડ મળશે. લંડન પછી ગ્રેમ અને સોવીયેટ રશીયામાં પણ સંગીતના જલસાઓ, ગોઠવવાના પ્રબંધ થઈ ચયેલા છે. યુરોપના પ્રવાસ દરમ્યાન લંડનને હેડ કવોર્ટર્સ તરીકે રખાયો.

શુદ્ધિ તથા પદ્ધતા કાંઈ રખેને જ વરી નથી એમ સિદ્ધ કર્યું કાવ્યદાનો અભ્યાસ કરી, બેરીરટર થયા અને પછી કલાનો અભ્યાસ પણ આદર્યો. સંગીત અને અભિનય પર અકસ્મતીય પ્રચુત્વ મેળવી ગાયક અને અભિનેતા તરીકે બહાર આવ્યા. એમના અસંખ્ય શક્તિઓથી ભરપૂર અવાજને બળે તેમણે પ્રાર્થનાઓ, ગીતો, ગાઇને અગણિત જોનોનાં મન રોલાઓ, આંખો આંસુથી ભીની કરી, હૃદયે પીગળાવી, મનોદશા ફેરવી, અભિનેતા તરીકે નાટકો અને શીલ્પોમાં ભાગ લીધો અને હબ્સીઓના હાલ હવાલતું વર્ણન પણ કર્યું. યુકીન ઓનીલનાં બે ગ્રન્થ નાટકોમાં હબ્સી પાત્રો જેવાં કે એમ્પરર જોન્સ, હ્રમ હેરીસનો પાઠ એટલી સમ્માદ અને સહજતાથી લંબવ્યો કે ત્રેક્ષોને તેમની અન્નાય પરિસ્થિતિનો તેમજ તેમાં વસેલી કશ્ચતાનો ખ્યાલ આવ્યો. રમતખમત નાં મેલોના પર પણ તેમણે કુટબોબ વિ.માં નામના મેળવી છે અને પશ્ચિમ ના પ્રદેશોમાં સુસાદરી કરી ત્યાંના લોકોના રીવાજો વિ.નો અભ્યાસ પણ કર્યો છે. તેમની આત્મકથા ‘Here / Stand’ માં તેમણે અમેરીકા પ્રત્યે ની પોતાની ભાગણીઓ દર્શાવી છે. તેમાં નથી રામ કે રૂપ, અહંકાર કે મદ, ઇર્ષા કે ઘુણા. આ ઉચ્ચ કોટીના માનવીમાં અમાનવી લાભણીઓને રંધાન નથી. કોઈ પ્રકારની નીચી કક્ષાની ભાવના નથી, સરતી બહેરંત માટે પ્રીતી નથી, પણ મનમાં ઉદાર અને વિચાળ આકાંક્ષા છે.

વિવિધ વર્તમાન

માલદર્ભ જાણવા માગે છે

ગ્રૂપ એરીયા અને મસ્જિદો

કેપના એડીનીકવા વિભાગના ક્લર્ક પ્રતિનિધિ મી. એમ. ડબ્લ્યુ. હોલેન્ડે કેપટાઉનમાં યુનીયનની પાલોમેન્ટમાં પુલેલા પ્રશ્નના જવાબમાં ગૃહ પ્રધાન ડો. ડી. ઇ. ડેલેસે ૧૧મી જુલાઈએ કહ્યું હતું કે દક્ષિણ આફ્રિકાના મુસ્લીમો માને છે કે તેમને ગ્રૂપ એરીયાના કાયદાને મસ્જિદો ઉપર અમલમાં મુકાય તો તેઓને ધરણામ ધર્મન કાયદાનું પાલન કરવામાં અંતરાય આવે છે. આ હેવાલ તેમણે છાપામાં જોયા છે. વધુમાં તેમને પૂછવામાં આવેલું કે, મસ્જિદ અને ખીલ પૂજના ધાર્મિક રચનાને ગ્રૂપ એરીયાનો કાયદો લાગુ ન પડે એવો તેમાં સુધારો કરવા ની તેઓ ઉમેદ રાખે છે કે કેમ? એના જવાબમાં તેમણે કહ્યું હતું કે, પ્રાર્થનાના કારણે ઢાબરી આપવા માટે ગ્રૂપ એરીયાનો કાયદો અટકાવત કરતો નથી.

સુએઝની નહેરનું કોન્ટ્રેક્ટ

ફ્રેમાં લખી જુલાઈએ સુએઝ નહેરના સત્તાવાળાઓએ ત્રણ અમેરીકન કંપની સાથે ૭૬,૭૦,૦૦૦ પાઉંડથી નહેરને પુરોળા અને ઉડી કરવાનું કોન્ટ્રેક્ટ આપ્યું છે. આંતર રાષ્ટ્રીયમાંથી ટેન્ડરો મંગાવેલા તે પછી આ ત્રણે સંયુક્ત બની ઓછામાં ઓછી રકમ જણાવી હતી ત્રણમાં પડેલી ધી એટલાંટીક મર્ફ એન્ડ પાર્ટીશીક કું. ખીજી ધી સ્ટાન્ડીંગ ટૂલ્સ કોર્પોરેશન અને ત્રીજી ધી હાવાલીયન ટૂલ્સ કું. છે. નવી ચેલેન્જના મુજબ નહેરની પહોળાઈ ૬૫ યાર્ડની છે તે હવે ૯૮ યાર્ડ થશે ૧૯૫૭માં નહેરનો આવક આર કરોડ પાઉંડ થયેલો તેમાં થી એક કરોડ નહેરની સુધારણા માટે કાઢવા હતા.

એડરકાર ડાયવરોને માટે

આમામિ સપ્ટેમ્બરમાં પીટરબેરીટઝ બર્મમાં મળનારી એક. ડબ્લ્યુ. આઇ. ની વાર્ષિક કોંગ્રેસમાં તેની એકઝેક્યુટીવ કમીટી એક ઠરાવ દ્વારા મોટરના ડ્રાઇવરો જે રસ્તાના પુશ્પાપર કે ઉંચાણના રસ્તાપર ઓવરટેક-આમળ નીકળી જવા જેવા, રસ્તાના નિયમોના બંધ કરે અથવા પાંધેલા પ્રવાર થાય તેઓને હંડ સિવાય માત્ર જેલ અને છ'દગીબરનું લાયસન્સ રદ કરવાની શિક્ષા કરવા માટે સરકારને બલામણુ કરવા ધારે છે.

'નુસાસ'ની અપીલ

નેશનલ યુનીયન ઓફ સાઉથ આફ્રીકન સ્ટુડન્ટસની એક્ઝિક્યુટીવ ખાતે મળેલી કોન્ટ્રેન્સે ૧૦મી જુલાઈએ એક ઠરાવ પસાર કરીને તેડીવ ઓફેસ

ખાતાના પ્રધાન ડો. એચ. એફ. દરવુબડને અપીલ કરી છે કે, જાહેર મીડીયામાં ૧૦થી વધારે નેડીવની ઢાબરી ઉપર સરકારે જે પ્રતિબંધ મુકેલો છે તેનાથી નેડીવોની પ્રતિ ને ધણું સહન કરવું પડે છે માટે તે ઉઠાવી લેવો જોઈએ. આ કોન્ટ્રેન્સ માં થોડા આફ્રિકન અને હીંદીઓ પણ ઢાબર હતા.

હિંદી શિક્ષકોનો પગાર

તાજેતરમાં ગોરા શિક્ષકોના પગાર માં વધારો કરવાનું જે પ્રમાણુ નક્કી થયું છે તે મુજબ હીંદી શિક્ષકો માટે પણ પમારમાં તાત્કાલિક વધારો કરવા માટે પ્રાંતિક એડમીનીસ્ટ્રેટર પાસે મામળી કરતો ઠરાવ ડરખતમાં લખી જુલાઈએ નાટાલ ઇન્ડિયન ટીમ્સ' સોસાયટીની કોન્ટ્રેન્સમાં ૧૦૦ નેટલા પ્રતિનિધિઓએ સર્વાનુમતે પસાર કર્યો હતો.

શ્રીટનની નેવીમાં

શ્રીટનની નેવીના પાલોમેન્ટરી સેક્ટરની મી. રોબર્ટ એલને ૧૦મી જુલાઈએ પાલોમેન્ટમાં કહ્યું છે કે પાંચ કુઅર, સાત હીરોપર, તેનીસ ક્રીગેટ, નવ સામર માઇન રવીપર અને એકત્રીસ ટ્રોલ્સ બોટ તથા ટોરપીડો મળી ૮૫ જહાજો પુરાણી થઇ જવાથી રફેપમાં વેચાઈ જશે. અને જે વર્ષની અંદર તેનું સ્થાન નવાં પચાસ લડાયક જહાજો લેશે.

છવીસ મણુનો માણુસ!

કદાચ જમતને સૌથી વધુ વળન વાળો રોબર્ટ અર્લ જુબ્સ નામનો અમેરીકાનો ૩૨ વર્ષનો યુવક જે ૧૦૪૧ રતલનો છે તેને મીડલ્સ અને ખીજી તકલીફ માટે ઇન્ડીયાના પ્રાંતના એમન શહેરની હોસ્પીટલમાં એક ખાસ ફેરવનમાં સારવાર માટે લઇ જતાં હોસ્પીટલનું પ્રવેશદાર નાનું પડ્યું હતું અને ખાટલો પણ નાનો પડ્યો જેથી તેને ફેરવનમાં ડોક્ટરોએ તેની દવા કરી પણ ૧૦મી જુલાઈએ તે મરી ગયો હતો. તેની ડેડનું માપ દશ ફુટ બે ઇંચ, હાથની ખાનુઓ ૪૦ ઇંચ ની અને છ શીટ હતો. ડોક્ટરો કહે છે કે તે ત્રણ વર્ષની હતો ત્યારે દુર્બીંગ કદ થયેલો તેમાંથી તેના ઝેન્ડ નું પ્રમાણુ ખોરવાઈ ગયેલું જેથી ભડો થઇ ગયો હતો.

જીક્રીપીએ, ઇનકમ ટેક્સ રીટર્ન્સ, લાઇસેન્સીંગ, રેવન્યુ કલીપરન્સ અને ઇનસ્પેરન્સ માટે મળો :

આર. વીકુલ

૧૨ યાકંલી આર્કેડ, ૩૮ માર્કેટ સ્ટ્રીટ, કોરનર ડાયગોનલ અને માર્કેટ સ્ટ્રીટ, નેહાનીસબર્મ, ફોન ૩૩-૧૬૫૪.

નાટાલ યુનીવર્સીટીના પ્રીન્સીપલ ડો.

પ્ર. જી. માલદર્ભે ઇલાયદી યુનીવર્સીટીની જીવલણીના કમીશન પાસેથી તેઓ દાલમાં યુનીવર્સીટીમાં ખીન-ગોરાઓ માટે જે જીવી સમવડો કરવા માં આવી છે એને ફગોવીને યુનીવર્સીટી ના અંકુશમાંથી લઇ લેવામાં આવશે કે કેમ એ જણાવવાની મામળી કરી છે. તેઓએ કમીશનને એ પણ પૂછ્યું છે કે, કમીશને પોતાની તપાસમાં એવો નિર્ણય કર્યો છે કે શું કે ખીન ગોરાઓને જીવું શિક્ષણ આપવા માટે યુનીવર્સીટી લાયક નથી. અને જો નથી તો એના માટે શું પ્રમાણુ છે? અને એ પણ પૂછ્યું હતું કે દાલમાં જે ખીન-ગોરા વિભાગ છે એને યુનીવર્સીટીની કક્ષામાંથી લઇ લેવાથી આર્થિક લાભ શું થવાનો છે? એક પત્રમાં ડો. માલદર્ભે લખ્યું છે

કે, આમ કરવાથી નાટાલની યુનીવર્સીટીને ધણું જ તુકસાન પડેગ્યશે. બાવીસ વર્ષથી પણ વધારે તખ્તથી ખીન-ગોરાઓ માટે જીવી સમવડો કરવામાં આવી છે અને આ સગવડોને યથસ્વી બનાવવાનું કામ એવા પ્રોફેસરો એ કહ્યું છે કે જેમણે પોતાના સમય નો ભોમ આપીને આવાં ઉચ્ચ શિક્ષણો આપ્યાં છે. અને સાથે સાથે ખીન-ગોરા અને ગોરાઓ તરફથી જે નાણાં ની બેટા મળી છે એનાથી પણ લણી મદદ થઇ શકેલી છે. હું આશા રાખું છું કે તમારું કમીશન સરકારને સુધારક રીતે ફેરફાર કરવા સુચવે અને વિનાશ ને માર્ગે ન જાય. આજ સુધીમાં નાટાલ યુનીવર્સીટીમાં બની શકે ત્યાં સુધી સરકારની સુચવેલી નીતિથી કામ લેવા માં આવેલું છે.

દ. આ.માં પહેલી ખીન-ગોરી સફારી બસ દુર

આ જે આપણે માટે આ દેશમાં પખલીક બસ કોચથી પ્રવાસની કોષ પણ જાતની સમવડ નથી. ખીન-ગોરી પ્રળને પોતાના ડેશની મુસાફરી કરવી હોય તો અનેક અમવડો વેઠવી પડે છે. તેમને પણ દેશ જોવાની અને ઢોલકીડે દુર કરવાની ભાવના હોય જ છે પરંતુ અનેક અમવડોના ખ્યાલ આવતાં તે વિચાર પડતો મૂકવો પડે છે. જે બંધી અગવડો દુર કરી, "બ્લ્યુ બર્ડ સફારી" નામની કંપની સ્થાપિત કરવામાં આવી છે, જેથી હવેથી ખીન-ગોરી પ્રળ સાથે આફ્રિકાનો પ્રવાસ કોષ પણ જાતની અમવડ વીના કરી શકશે.

રીઆ ફેલ્સ વગેરેનાં પર્વટોના પણ વિચારાય છે.

નેહાનીસબર્મના પ્રખ્યાત 'રટાર' છાપાએ એક અગ્રલેખ દ્વારા આ ખીન-ગોરી પ્રળ માટે પ્રવાસની યતી સરતી અને ઉત્તમ સગવડ માટે સંતોષ જાહેર કરી પ્રયોજકોને ધન્યવાદ આપી સજ્જતા દર્શાવી હતી. આ દુરથી ધણુએ લોકો કે જે છ'દગીમાં જાય એ જ પોતાનો જન્મદેશ જોઇ શકયા હોત તેઓ થોડા ખરચે સહેલાઈથી ને થોડાજ દિવસોમાં જોઇ શકશે. એથી એમને ધણો લાભ થશે. ઉપરાંત જીવ જીવી લોકો સાથે ફરવાનો, દળવા મળવાનો, ને રહેવાનો પ્રસંગ પ્રાપ્ત થતો હોવાથી માનવ માત્રની અંકયતા માં દેશને ડેટલો બધો ફાયદો છે તે સહેજમાં સમજશે. ખીન-ગોરી પ્રળ ના આ સાહસને સજ્જતા મળે એમ ઇચ્છીયું.

જે બસ દુરની ઉદ્ઘાટન ક્રિયા ૧૫ મી જુલાઈથી થઇ છે અને દરેક દુર ૧૨ દિવસની હશે, જેમાં ડરબન, ઇસ્ટલંડન, પોર્ટ એલીઝાબેથ અને ગાર્ડન રટ થઇને કેપટાઉનની મુલાકાત લેવાશે. આ દરેક સ્થળે જોવા લાયક સ્થળોની મુલાકાત ગોઠવવામાં આવી છે. આમ એકંદરે ૩૫૦૦ માઇલની મુસાફરી થશે. તેના દર ખીન-ગોરી પ્રળની આવકને ખ્યાનમાં લઇને દરેક સ્થળે હોટેલોમાં રહેવા જમવાની સમવડ સહિત ૫૦ પાઉંડ રાખવામાં આવ્યા છે. જેમને રહેવા જમવાની જોગવાઈ પોતેજ કરવી હોય તેમને માટે ફક્ત ૩૫ પાઉંડ દર રાખવામાં આવ્યો છે. ખીજી ડુરો-જેવીકે પોર્ટુગીઝ ઇન્ડ આફ્રિકા કુઅર નેશનલ પાર્ક, વીક્ટો-

અદ્યતન સફારી બસ દુર

(પ્રવાસ)

પહેલીજ વાર નોન-યુરોપીયનો માટે દર પખવાડીએ જે'બર્ગથી ડરબન, ઇસ્ટલંડન, પોર્ટ ઇલીઝાબેથ, દ્વારા આર્ડન રટના રસ્તે થઇને કેપટાઉન વગેરે સ્થળોનાં રમણીય અને મનોહરંક સ્થળોની મુલાકાત લેવા છે.

લંકઝરીયસ બસ અને દરેક સ્થળે હોટેલની ઉત્તમ સમવડ.

વધુ વિગત માટે લખો અથવા મળો : બ્લ્યુ બર્ડ સફારી

65 Bree Street, 1st Floor No. 4 Newtown — P. O Box 9930. JOHANNESBURG.

નારી જગત

સમાજમાં અને કુટુંબમાં સ્ત્રીનું સ્થાન

(લેખક : રાજકુમારી અમૃતકાંર)

કુદાય આખી દુનીયાના ઇતિહાસમાં, આજે યદ્ય રહેલા પરિવર્તનોને કોટલા આપણા આ યુગમાં આપણે જોઈ રહ્યા છીએ તેટલા કોઈપણ પુર્વ યુગમાં થવા નહોતાં પામ્યા.

મોટામાં મોટું પરિવર્તન આપણે જોઈએ તો એ છે કે, સમાજમાં આજે સ્ત્રીનું સ્થાન ઘણું સુધરી ગયું છે. આપણે નિતેલા યુગોનો જો અભ્યાસ કરીએ તો જોઈશું કે, સ્ત્રીઓ ફક્ત હાકરાંઓને ઉછેરવામાં અને પોતાના ધણીની સેવામાં પોતાનો બધો વખત માળતી હતી. ઘર એ એમનો આખો સંસાર હતો, અને ઘરની બહારની વાતમાં એને માથું મારવાની કાંઈજ જરૂર ન હોતી જણાતી.

આપણા દેશમાં હજુ પણ એવા માનનારાઓ છે કે, પુરૂષો જેમાં આજે બામ લઈ રહ્યા છે, એમાં સ્ત્રીઓનું કાંઈ સ્થાન નથી. અને ધણીવાર નવાઈ લાગે છે કે આવી વૃત્તિને સ્ત્રીઓ વગર પુણે, આજ સુધી સ્ત્રીકારતી આવી છે. આનો આંપણે પહેલાં વિરોધ કેમ ન કર્યો, અને પુરૂષ થી સ્વતંત્ર થવાનો આપણે ઇલાજ કેમ ન શોધ્યો? માફ માનવું છે કે અપણે એટલું શિક્ષણ ન હોતું મળ્યું કે જ્યાં આપણે, પુરૂષોના કાર્યોમાં ભાગ લેઈ શકીએ.

પણ નિશ્ચય એક સ્નાતન કામદો છે કે જે પુરાણ કાળથી ચાલતો આવ્યો છે, એ પરિવર્તનનો છે. અને આજે સ્ત્રીઓનાં જીવનમાં પરિવર્તિતને અંગે, અને શિક્ષણને અંગે ઘણા ફેરફાર થઈ ગયા છે. યુદ્ધ દરમીયાન, ઈંગ્લંડમાં સ્ત્રીઓએ પુરૂષોનાં બધાં કાર્યો સંભાળી લીધાં હતાં. એટલે આપણા આ યુગમાં સ્ત્રીઓમાં બન્યું આવી છે, અને એને પરી-જુને સ્ત્રીઓએ ઘણાં ક્ષેત્રોમાં જવાબ દારીઓ ઉઠાવેલી છે. એ વાત ખરી છે કે હજુ આપણી ધણી બહેનોને આ ઉત્તરની લાભ નથી મળ્યો. પણ હવે ઉત્તરની માર્ગ પ્રુરૂષો છે, એટલે તે મોને અને કાવદો અવરથ મળશે.

હું એમ નથી માનતી કે સ્ત્રી જાતી નબળી છે. આનાં જીવનનું યુગ્ય કાર્ય એના ઘરમાં છે, અને એક માતા તરીકે એના ધર્મ છે કે તે સારા નાખરીના પેદા કરે. સારી કામો સારી માતાઓથી જ અને છે, વિદ્યાન બતાવે છે, કે અલ્પ અવરથમાં જે સંસ્કારો પડે છે, એ માણસના અંત સુધી તની સથે રહે છે. આ સિવાય, ઘર એ સ્ત્રીનું રાજ છે,

આમ સુખ અને શાંતી, સૌંદર્ય અને સ્વચ્છતા રાખવાનું કામ એ સ્ત્રીના હાથમાં છે. સ્વરાજ્ય, પહેલાં ધરમાંથી જ શરૂ થાય છે. અને ઘરના રાજ્ય માં એ ફેટલું સરસ ચાલે છે, એ સ્ત્રીની કુશળતા ઉપર નિર્ભર છે.

આ તો સ્ત્રીનું ધરનું કામ થયું, પણ હું સમાજમાં સ્ત્રીના સ્થાન વિષે વધુ કહેવા ઇચ્છું છું. જોઈ શિક્ષણ ને લીધે, સ્ત્રી સરકારમાં અથવા બજાર અને રાજનીતીમાં આજળ પડતો ભાગ નથી લઈ શકી. અને જો એને પુરૂષોને મળતું શિક્ષણ મળે, અને આર્થિક હક મળે, તો એ આ જવાબ દારીઓ પણ ઘણી જ કુશળતાથી પોતાને માથે લઈ શકે એમ હું માનું છું.

આજે સ્ત્રીઓને માથે પણ કમાવાની જવાબદારીઓ છે, અને એને લીધે તેઓ ઘણા ક્ષેત્રોમાં દાખલ થઈ શકી છે. ધણીવાર એમ કહેવામાં આવ્યું છે કે, જે સ્ત્રીઓ બહારનાં કાર્યોમાં માથાં મારે છે, એમના ઘરમાં કાંઈ ઠેકાણું નથી હોતાં; અને એમને લીધે પુરૂષોમાં બેકારી વધે છે. પણ જો આપણે આપણા જીવનમાં શિક્ષણ આપણી રીતે સંભાળી શકાય છે. એક સુખ્ય રાજ્યમાં, દરેક માનવીને હક છે કે તે કામ કરવાની છુટ મંગે. આજે યુ. એસ. એસ. આર.માં, બધાં ૫૦ વરસ પહેલાં સ્ત્રીઓ આપણા જેટલી જ પછાત હતી, ત્યાં તેઓ શિક્ષણ અને સારથ્યના વિભાગને પોતાના કાળમાં રાખે છે. યુ. એસ. એ. માં પણ સ્ત્રીઓ એટલી આજળ વધેલી છે કે આજે તેઓ દેશની રાજ નીતીમાં આજળ પડતો ભાગ બજારી રહી છે. વળી પુર્વની સ્ત્રીઓ પણ બજાર થઈ રહી છે, અને દુનીયામાં એમનો અનાજ સંભાળવો જોઈએ. સ્ત્રીઓએ આજની દુનીયામાં ઘણું આપવાનું છે. આજે અધિકારનાં વાદળો બધે છવાઈ ગયાં છે, અને બધાનું અવિષ્ય અનિશ્ચિત છે.

આપણા દેશમાં આપણે ધીરજ અને આશાના ચીરામને એલવાવા ન દેવો જોઈએ. આપણે તો દુનીયાને આશા આપવાની છે, અને રાજનીતીમાં સ્વચ્છતા લઈ આવવાની છે. આપણા સમાજમાં જે અછુત, કામી બેદબાવો છે એને આપણે દૂર કરવા જોઈએ, સમાજ સેવા એ સ્ત્રીને ખાસ ધર્મ છે, અને સમાજમાં આપણે ઘણાં જોડે બામ બજારી શકીએ.

અંતમાં હું, એ કહેવા ઇચ્છું છું કે આપણે જો તેટલો આજળ પડતો ભાગ લઈએ પણ આપણે કથીયારનું જાન પ્રાપ્ત કરવાની જરૂર નથી. આપણે દુનીયાને અહીંસાને માર્ગે દોરવાની કોશીશ કરવી જોઈએ. જો આપણે આ આદર્શ જોઈ જોઈશું, તો એમાં બધાનો નાશ છે.

જે સ્ત્રીની બુદ્ધિ સર્વત્ર પહોંચે છે

‘સ્ત્રીની બુદ્ધિ પાનીઓ’ એ કહેવતને આરતના નાયબ પરદેશ પ્રધાન શ્રીમતી લક્ષ્મી મેનન ખોટી પાડે છે. એમની દીર્ઘદ્રષ્ટિ દેશ-વિદેશના સરકારી ચુકોનાં રહસ્યો સુધી પહોંચે છે.

નહેડના પ્રતિનિધિ તરીકે અને તે પણ વિદેશોને લખતા ખાતામાં નાયબ પ્રધાન તરીકે કામ કરવું એ સહેલી વાત નથી. પરંતુ લક્ષ્મી મેનન અધરા કામમાં જ રાચે છે. ઇતિહાસ અને રાજકારણ એમના પ્રિય વિષયો છે, તેમાં તેમનું જાન ઉડું છે અને તેમની સમજ આરતની નીતી સાથે મેળ ખાય છે. તેમણે દેશ અને દુનીયા જોયાં છે. સંયુક્ત રાષ્ટ્ર સંસ્થામાં તેમણે સ્ત્રીઓના દરજ્જાને લખતાં ખાતાનું અધ્યક્ષપદ ભોગવ્યું હતું.

પ્રાધ્યાપક તરીકેની કારકીર્દીની શરૂઆત કરનાર શ્રીમતી લક્ષ્મી સોંધી લોકપ્રિયતા કે નેતાશીરીની ઇચ્છા કરે એમાં નથી. કામ અને અભ્યાસ એમને ખોરાક છે, શોખ છે અને ધણે છે.

બાળકોના હાંત

બાળક ૭-૮ વર્ષનું થાય ત્યાં સુધી તેના હાંતની સંભાળ પ્રત્યે માગ્યે જ કાંઈ ધ્યાન આપવું હશે. મોટા બાળના માથુસો એમ માનતા હોય છે કે એ તો કુધીયા હાંત છે અને પડી જ જવાના છે તેની શી સંભાળ! નવા, મજબુત અને કાયમનાં હાંત આપશે પછી જોઈશું. આ સમજ ધણી ખોટી છે.

બાળકને પોતાને હાંત ખરાખર સાફ કરતાં આપવું નથી. તેથી તે ધણી વાર હાંત સાફ કરવામાં બાળક કરે

છે અને કંટાળો અનુભવે છે. માથાપે પોને આ બાબતમાં સક્રિય રસ લઈને તેને હાંત સાફ કરી આપવા જોઈએ અને ધીમે ધીમે હાંત સાફ કરવાની ક્રિયા શીખવવી જોઈએ.

એ ન બુદ્ધિ જોઈએ કે અવિષ્યમાં કાયમી મજબુત હાંત સુંદર, સ્વચ્છ અને દરમૂલ આવવાનો આધાર કુધિયા હાંત પર જ છે. કુધિયા હાંત ખરાખર યદ્ય બધા હશે, સંડી ગયા હશે, પીળા પડી ગયા હશે તો તેની અસર અવાણુ પર ધણી ખરાખર થશે. એવા અનાણુ મજબુત હાંતના ઉદ્દમ માટેની યોગ્યતા યુગથી બેસશે.

બાળકના આરોગ્યની બાબતમાં સૌથી વધુ ધ્યાન તેના હાંત ઉપર આપવાની જરૂર છે. બાળકના હાંત તેના આરોગ્યનું પ્રતિબિંબ પાડે છે. હાંતને રાજની વિધિથી ખરાખર સાફ કરવા છતાં બધાં બાળક અવાણુ, કાંકડા, જીમ કે હાંતના મૂળ અંગે કંઈ હરિયાદ કરે ત્યારે સમજવું કે તેના પેટની અંદર કંઈક મરખડ છે. આમ જે માથાપ બાળકના હાંતને ખ્યાલ રાખે છે તેમને તેનું આરોગ્ય વધુ બમરે તે પહેલાં જ તેની આંખી આવી ગય છે.

બાળકના હાંત એકલા ઘાતણથી સાફ કરવાનું મુશ્કેલ હોય છે. સાફ પાણું, સફેદ બીનું કપડું લઈને તેના થી તેના હાંત અંદર અને બહારથી હળવેથી ધસી નાંખો. તેથી હાંત પર બાંહેલી પીળાશ દૂર થશે. ઉપરાંત તેને મીઠું નાખેલ સાધારણ મરમ પાણીના કામળા કરાવો. આથી હાંત માં ખરાખર રહેલા ખોરાકની કણીઓ બહાર નીકળી જશે અને સડો પેદા નહિ થાય.

સુકાં મરચાં

અમારે લાંબી હવેશાં નીચે મુજબ મરચાં મળશે : ૩૩ રતલની ગુણી ૩૩-૬ ૧૫ રતલની ગુણી ૧૬-૬; ૬ રતલની ગુણી ૭-૬ અને અઢી રતલનું પારસલની ૪-૩ પોસ્ટેજ સાથે. તેમજ આફ્રિકન મેઇડ ડાકુ લાંબા હેન્ડલનાં ૨૪-૬ ડઝન. ઝોડર સાથે પેસા મોકલવા મહેરખાની કરવી.

MAARMANS PTY LTD.
Box 26, Phone 128.
Bris Transvaal.

માસ્ટર પ્રધર્સ (પ્રો.) લીમીટેડ
નવ નવનાં નાયબન, રેકમી તેમજ સુતરાઈ કાપડ, સ્ત્રીઓ બાળકો અને પુરૂષો માટે ભિત્તમ નવના કુલન જર્સી, પુલોવર, કારડીગનસ અને બન્નાઓ માટે-જુડીક, બીબ્સ, પ્લેન્ડેટસ, શોક્સ; નેપકોન્સ વિગેરે.
દરેક નવનાં માલ માટે તપાસ કરવા બહામણ.
૩૩ વેસ્ટ સ્ટ્રીટ, જેહાનીસબર્ગ.
ફોન : ૩૪-૧૩૪૯
બોક્સ ૧૫૪૯.

ભોમ અને કરણા

(સુકલલાહ 'લોકજીવન'માંથી)

(તા. ૨૦-૬-૫૮ના અંકથી માલુ)

૨૩ નોંધારાં!

સેંટ કલેરના અવસાનને આઠેક દિવસ થયા હશે, ત્યાં તો એક સવારે રોઝા નામની ગુલામ સ્ત્રી રડતી રડતી, માબરી બની ગયેલી હરણી જેવી, દોડતી દોડતી આવી અને ઝોફેલીયાને પગે પડી વીનવવા લાગી: "બહેનસાહેબ, મને બચાવો! શેઠાણીએ મને ફટકાની સગા માટે દંડગૃહમાં મોકલે છે!"

રોઝા, હબસી સ્ત્રીને ગોરા માલિક દારા બન્ની હોવાથી દેખાણી હતી. તેની વચ પથ્ય જુવાન હતી.

ઝોફેલીયા—“તે મેરીના શો યુનો કયો છે?”

રોઝા—“મારાથી શેઠાણીના કામ માં જરા મોડું થયું. એટલે તે મારા પર યુરસી થઈ ગયાં અને મને દંડગૃહમાં પંદર ફટકાની સગા દરમિયાન માટે બિટ્ટી લખી આપી. જુઓ આ બિટ્ટી. બહેનસાહેબ, તમારે જોઈએ તો સો ફટકા મને ઘેર મારો. હું મુંગે મોઢે એ સદન કરીશ. પણ દંડગૃહના પુરૂષો બહુ નીચ હોય છે. એ નરાધમોના હાથમાં માઈ શિયળ નહીં જળવાય. તેઓ મને પીંખી ખાશે! બહેનસાહેબ, તમને પગે પડીને કહું છું કે, તમે શેઠાણીને મારા બચાવ માટે કંઈક કરો.”

ઝોફેલીયાએ દંડગૃહની ઘણી કારમી વાતો સેંટ કલેરને મોઢે સાંભળી હતી. પણ એને તે બહુ ગંભીરતાથી લેતી ન હતી. પણ આજે રોઝાને તરફડાટ અને તેની અકળામણ જોઈને એ પથ્ય કંપી ઉઠી. તેણે રોઝાને આશ્વાસન આપીને જવા દીધી અને તે મેરી પાસે ગઈ. મેરી ખાટલા પર પડી હતી. ઝોફેલીયાએ થોડી આડીઅવળા વાત કરીને કહ્યું: “બાબી, મારે રોઝા વિષે તમને કંઈક કહેવું છે.”

મેરી તરત જ ઉચ્ચરોધને બોલી: “સમજ્યાં, સમજ્યાં! તમે એમની વધીલાત કરવા આગ્યાં છો કે શું? એ તો એ જ લામની છે.”

ઝોફેલીયા—“પથ્ય તમારે એને સગા કરી હોય તો અહીં ઘેર જ કરોને! સાં એની લાજ સલામત નથી.”

મેરી—“એહો! ગુલામડીને વળી લાજરમ કેવી? એ તો બધા એ લોકોના ટોચ છે, બધાં સુધી દંડગૃહમાં એની આપણના કાંકરા ન થાય, સાં સુધી એ ઠેકાણે ન આવે. આવી અભિમાની ગુલામડીએને તો દંડગૃહના પુરૂષો જ નરમ વેંશ જેવી બનાવવા

માટે લાયક છે. એક વાર એને સાંની હવા ખાવા તો દો, પછી જોજો એ કેવી સીધીદોર થઈ જાય છે તે!”

ઝોફેલીયા—“પથ્ય બાબી, આ રીતે એક સ્ત્રીને કલંકિત કરવાથી આપણને પાપ લાગે, એનો તમે કેમ વિચાર કરતાં નથી?”

મેરી—“એમાં પાપ જેવું શું છે? મારે તો એને સુધારવી છે. બીજા વાર કામમાં મદલત ન કરે, એવો પાહ એને શીખવવો છે. વળી મેં એને બહુ ઢળવેથી પંદર ફટકા મારવાનું લખ્યું છે.”

ઝોફેલીયા—“અરે, ફટકાનો સવાલ નથી, આ તો એક સ્ત્રીના શિયળને સવાલ છે. દંડગૃહમાં જવા કરતાં એક સમજદાર સ્ત્રી મરવાનું વધારે પસંદ કરે. પણ આ આપણમાં એટલો વિચાર કરવાની તાકાત પણ આપણે કયાં રાખી છે!”

મેરી—“હવે તમે મને શિયામણ આપવાની તરફી લેશો નહીં. હું તો કહું છું કે, હવે પછી કોઈ પણ ગુલામડી મારા કામમાં થોડીવે મદલત કરશે, તો તેની પથ્ય દશા રોઝા જેવી જ થશે.”

તે વખતે એક ગુલામ બાઈ મેરીના પગ દાખી રહી હતી. એ બિચારી તો ચમકી જ ગઈ. એને થયું કે, શેઠાણી એને સંબોધીને આનું બોલી રહ્યાં છે.

ઝોફેલીયાએ જોયું કે, મેરી મને એમ છે નહીં. એટલે ઉંડો નિસાસો નાંખીને એ સાંથી બહાર ચાલી ગઈ.

થોડી વાર પછી રડતી કઠળતી રોઝાને દંડગૃહ તરફ બસડી લઈ જવા માં આવી. શેઠાણીને પગે પડીને તેણે હેવાદાટ રૂદન સાથે પુચ આજીજી કરી. પણ મેરી એકની એ ન થઈ.

* * *

થોડા દિવસ પછી ગુલામ ઝોફેલીયા પાસે આવીને રડમસ આવાને કહેવા લાગ્યો: “ટોમ, તને ખબર પડી કે? શેઠાણી સાહેબ આપણને વેચી દેવાનાં છે. આજકાલમાં આપણને તે વેચવા માટે મોકલી દેશે.”

ટોમ ગંભીરતાથી બોલ્યો: “જેવી પ્રશુની ઇચ્છા!” ટોમને થયું, ભગવાન પણ મારી અજબ કરોટી કરે છે. સેંટ કલેરે એને મુક્ત કરવાની વાત કરી હતી; ત્યાં તો સેંટ કલેર જ અવસાન પામ્યો! ટોમને આઝાદી એટલા માટે મમતી હતી કે, સ્વતંત્ર માથુસ પોતાનો ધર્મ ખરાબર જાળવી શકે; પ્રશુપરામથ્ય જીવન જીવી શકે;

અને આ દેહને અન્યની સેવામાં ઉપયોગ કરી શકે. જ્યારે ગુલામ માથુસ માલિકના મનસ્વીપથ્યનો ભોગ બને છે, તેનો ધર્મ જાળવાતો નથી અને ફલંબ એવો મનુષ્યજન્મ એણે જતો રહે છે.

ટોમ ઝોફેલીયાની વાત સાંભળીને ખુબ શાંત થઈ ગયો. તે પ્રશુને પ્રાર્થના કરતો ઉઠ્યો: “પ્રભુ, તારી ઇચ્છા મુજબ થાઓ.” અને પછી ધીમે ધીમે ઝોફેલીયા પાસે તે ગયો.

ટોમે ઝોફેલીયાને કહ્યું: “બહેન, આપે સાંભળ્યું હશે કે, ખાસાહેબ અમને વેચી દેવાનાં છે. પણ મારે આપને વિનંતી કરવાની કે, મારા બલા શેઠે મને મુક્ત કરવાનું વચન આપ્યું હતું અને એ વિષે તેમણે આપની સાથે વાત પણ કરી હતી. મારે આપ કૃપા કરીને આ હકીકત ખાસાહેબને સમજાવો, તો હું આપનો આભાર કદી જુદીશ નહીં.”

ઝોફેલીયા—“ટોમ, તારી સ્થિતિ હું સમજું છું. હું મેરીને વાત કરીશ. પણ મને નથી લાગતું કે, મેરી મને જતાં પ્રયત્ન કરી જોઈ.” એમ કહીને તે મેરી પાસે જવા ઉભી થઈ.

મેરી તે વખતે પથારીમાં પડી હતી અને એક દાસી તેનું માથું દાખી રહી હતી. ઝોફેલીયાએ થોડી વાર બેસીને પછી કહ્યું: “બાબી, તમે આપણા કયા કયા ગુલામોને વેચી દેવાના છો? તમને ખબર હશે જ કે, મારા બાઈ એ ઇવાના કહાથી ટોમને મુક્ત કરવાની વાત કરી હતી. એ અંગે આપણા વકીલ સાથે પણ વાતચીત થઈ છે. મારે તમે મારા બાઈનું વચન જાળવવા

ખાતર પણ ટોમને મુક્ત કરો તે સાઈ.”

આ સાંભળીને મેરી એકદમ ઇંછાઈ જઈને બોલી: “શું કહ્યું? ટોમને મુક્ત કરી હજી? અરે, એના મને ધણી રૂપીયા ઉપજશે. વળી ગુલામોને આઝાદી શા ખપતી? એ લોકો તો આ દશામાં જ જીવી રહે. ગુલામને મુક્ત થાય, તો જૂબે જ મરે. મારે આવી વાલિયાત વાત કરવાનું મુકી દે.”

ઝોફેલીયા—“બાબી, ટોમને તમે સમજાવતાં નથી. એ ધાર્મિક માથુસ છે. વળી મારા બાઈ અને ઇવાના આત્માને સંતોષ થાય, એ પણ તમારે જોઈએ.”

આ સાંભળીને મેરી જોરજોરથી રડવા લાગી ગઈ અને બોલી: “તમે બધાં મારાં દુસ્મન બની ગયાં છો. મારા કારમા દુ:ખનો તમે વિચાર જ કરતાં નથી. મારી વહાલી દીકરી અને મારા વહાલા પતિના અવસાન થી મને ફેટલી બારે જોટ ગઈ છે, એ તમારા ખ્યાલમાં જ આવતું નથી. બસ જ્યારે જુઓ ત્યારે તેમની યાદ અપાવી અંપાવીને મારા દુ:ખમાં વધારો જ કયો કરો છો!”

આ તમારો જોઈને ઝોફેલીયાને થયું, હવે વધારે વખત ત્યાં બેસવામ સાર નથી. એટલે એ ત્યાંથી જતી રહી.

અને બીજે જ દિવસે ટોમ તથા બીજા છ સાંત ગુલામોને વેચવા માટે લિલામની જગ્યાએ મોકલી દેવામાં આવ્યા!

(માલુ)

યોગનું આકર્ષણ

યાજ્ઞનાં અપ્રતિમ કેન્દ્ર અને દૈશિક તરીકે પ્રાચીન કાળથી ભારત મોખરે રહેલું છે વિશ્વભરના સાધકો પોતાની આધ્યાત્મિક જુબની તૃપ્તિ, આત્મવિકાસની પ્રેરાણા અને પ્રત્યક્ષ સાધના માટે ભારત પ્રત્યે નજર નાંખે છે એવું એક વહુ ઉદાહરણ જુલાઈની ૧૦મીના “નાટલ વીટનેસ” છાપામાં જોવા મળે છે. આ હેવાલ નીચે મુજબ છે.

એ વર્ષ પુર્વે મરણ પથારી પર ઠાંતજાં બાગી ગયેલાં પણ કહેવાય છે કે, ભારતમાં સ્વામી શિવાનંદ ઉપર એના જીવન માટે કેબલ કરવાથી ચમત્કારિક રીતે યુન: સ્વાસ્થ્ય મેળવી શકાયેલું એવી એક વ્યક્તિ જુલાઈની ૧૬મીની સાંજે પીટર મેરીટાઈમની ઇસ્ટ સ્ટ્રીટપરના નીઝામીયા ડોલમાં પ્રવચન કરશે.

આ વ્યક્તિ તે સ્વામી જ્ઞાનંદ છે જેઓ પુર્વોચ્ચમાં માઈકલ લેવીન હતા. તેઓ પ્રીટરીવાના મેલને પાર્ક ખાતે ના ડીવાઈન લાઈ: સેન્ટરના અધ્યક્ષ છે. સ્વામી જ્ઞાનંદે ભારત ખાતે હિમાલયમાં આવેલા સ્વામી શિવાનંદ

સાથે તેમના આશ્રમમાં ચારિક માસ માળખા હતા. જ્યાં દુનીયાના સઘળા વિભાગોના સાધકો યોગને અભ્યાસ કરે છે.

સ્વામી જ્ઞાનંદને છેલ્લાં ત્રણ વર્ષથી તેમના યુવની દોરવણી મળેલી છે પણ તેમને યોગની ગંભીરતાનો ખ્યાલ તો સ્વામી શિવાનંદનાં સાન્નિધ્ય પછી જ થઈ શક્યો હતો.

રૂપકેશમાં તેમના નિવાસ દરમ્યાન સ્વામી જ્ઞાનંદે ઘણીવાર રોજના દશ કલાક ધ્યાનમાં રહેતા.

તેમને ભવિષ્યમાં કોઈ વખતે યુરોપ જઈને ત્યાં પ્રવચનો કરવાની પણ સૂચના મળેલી છે.

લગ્ન પ્રસંગો માટે

અમને મળો.

સુરતી જમણના અમે. સ્પેસ્લીસ્ટ છીએ.

શ્રી કેપીટનની અંગત જેમરેખ નીચે યુનીયનના અને રોડેસીયાના મોર્ડ પણ ભાગમાં તમારે મુઠામે આની રસોઈ કરવાનો અમે કન્ડાક વર્ધ્યું.

કેપીટનસ બાલકની હોટેલ

(ધી કોર્નર મીઠાઈ હાઉસ)

એ અને વિક્ટોરીયા સ્ટ્રીટના ખુલ્લાપર - ડરબન.
ફોન નંબર ૨૩૪૧૪ ટેલીગ્રામ : KAPITAN.

ધીરુભાઈ પી. નાયક

બુકબીપર, સુસાઈરી, વીમાનાં અને જવરક એવન્ટ

હીંદુસ્તાન અનર ડુનીયાના મોર્ડ પણ ભાગની હવાઈ ટરિવાઈ અનર નખીન માટે સુસાઈરી કરવા પેર મોર્ડ અમારી મારફતે છુટોન કરો.

લંદની, આગ, ચોરી, ફુલકર, અસ્ખાત, પ્લેટબ્લાસ, વિગેરેના વીમા અમે લતરાની આપીએ છીએ.

ઈન્કમટેક્સ, પરસનલ ટેક્સ, હિસાબના ચોપડા લખાવના રેવન્યુ કલેક્ટરનસ સર્વિસીકેટ કે વેપારના લાયસેન્સો. પાસપોર્ટ તેમજ ઈમીગ્રેશનને લખતી ખાલતોમાં ઈઈ પણ ફી લીધા વિના અમે મફત સલાહ આપીએ છીએ.

નેશનલ યુનિયનલ લાઈફ એસોસીએશન ઓફ ચોરટ્ટીયા અને થોર્ડયાવર ઈનરયુરનસ કંપની લીમીટેડના પ્રતિનિધિ.

Phone : 33-9033. 26 Barkly Arcade,
Cor. 38, Market & Diagonal St., J'BURG.

તાજું ઉમદા ફ્રૂટ

આંખા અબાધ, લીલી અબાધ, રતાળ અને સુરણની મોસમ ચાલુ છે. આહુ શી ૧-૦ રતલ, લસણુ શી. ૨-૦ રતલ.

પાપક નંબર ૧ શી. ૧૦, નંબર ૨ શી. ૮ ૧૦૦.

કપુરી અને એવલી પાન ખનર ભાવ, પોસ્ટેલ બુક. બાર્કીટ ગોલ શી. ૧૦-૬ લાંબી અને સ્કવેર બાર્કીટ શી. ૧૧-૧ ડઝન.

રોડેસીયા, ન્યાસાલેન્ડ અને જલજબન કોંગોના ચોરટ્ટો ઉપર પુરઈ ધ્યાન આપી કોઈ પણ વસ્તુ પરમીટ ક્લાવી મોકલ્યું.

All prices subject to Market fluctuations.

A. KADER & Co., (PTY) LTD.
WHOLESALE FRUIT MERCHANTS
P. O. Box 251. DURBAN.

ફરનીચર! ફરનીચર!! ફરનીચર!!!

બેકફુલ છુટ, ટાઈર્નીબુક છુટ, નોર્ડરોબ, ડરેસીંગ એસ્ટ, સાર્ફક બોર્ડ ઓફીસ ટેકે, છુક કેસ, ટેબલ, તાલન કીપાચત ભાવે ખરીદી સકરી. બંને પધારી લાક લેવા છુકરી નાલ.

—બોક્સ, ટેબલ અને કીચન હરેચર—

જે હમારી જેમરેખ નીચે તઈચાર થાય છે. તેનો સ્ટોક હમેશાં તઈચાર રહે છે. માન રોકડા ભાવોના પ્રાઈસ લીસ્ટ મંજાવો અને વેપાર માગવ વધારો.

L. MISTRY

51 BREE STREET, BURGERSDORP. J'BURG.
PHONE 33-4691. BOX 2526.

હીંદની મોટામાં મોટી વિમાની કમ્પની તમારી સેવામાં

—ધી—

ન્યુ ઈન્ડીયા ઈન્સ્યુરન્સ

કંપની લીમીટેડ

સાઉથ આફ્રિકાના એકજ મુખ્ય પ્રતિનિધિ

રૂસ્તમજી બલભાઈ રૂસ્તમજી

૧૪૦ કવીન સ્ટ્રીટ,

ડરબન — નાટાલ.

સેવા અને નિર્ભયતા

માટે અમને મળો.

બધી જાતના વિમાઓ અમે ઉતારીએ છીએ.

પી. એ. બોક્સ ૧૬૧૦.

રેસીડેન્સ : ૧૧૧ ઇલેવનથ એવન્યુ,
ડરબન.

ટેલીફોન્સ:

ઓફીસ : ૨૫૮૪૫
રેસીડેન્સ : ૩૬૪૧૩.

‘કારમીર પિન્સેસ’

કાવતરાની રોમાંચક કથા

લેખક : શ્રી. અનંત શ્રીધર કર્ણીક

(ગતાંકથી ચાલુ)

આગ બારી સુધી આવી
મારી સામે પ્રવળી રહેલી આગના શાક્યોળ પંખા પર હું મારા કુટુંબીઓ અને મારી પ્રિયતમાને નોંધ રહ્યો હતો.

આમ ટાંકી સુધી પરોંચ્યાને એક બે મીનીટ પસાર થઇ મધ હતી એટલે આ દરમિયાન ટાંકી ફાટવી નોંધતી હતી. મને આ નવાઇ થતી હતી કે શા કારણે હજી ધડાકો થયો નથી.

ટાંકીમાં પંકચર પડ્યું હોય અને એને કારણે અંદરનું દબાણ વધતું અટક્યું હોય એ મને શક્ય લાગતું હતું. હાં, ટાંકીમાં જરૂર પંકચર પડ્યું હોતું નોંધ્યે, ને એમ ન બન્યું હોય તો આગ આટલી બધી ઝડપથી વધી ગઇ ન હોત.

ટેપીન અને પાંખના સાધા સુધી આમ હવે લગભગ પહોંચી ગઇ હતી. આમની જગાળાઓ બારીથી જે હવે પહોંચી ગઇ હતી એટલે પાંખ ટંકાઇ ગઇ હતી. મને અંદર હવે મરમી લાગવા માંડી. એટલે મને લાગ્યું કે આમની જગાળાઓ હમણાં ટેપિન પર ટુમલો શરૂ કરશે.

હું એટલું ઇચ્છતો હતો કે ટેપીન આમમાં પીમળવા માટે એ પહેલાં એના પરનું દબાણ બિલકુલ દુર થઇ જાય તો સારું. (કારણ કે દબાણવાળી ટેપિન એકદમ ખુલ્લી થઇ જાય તો દબાણ એકદમ દુર થવાને કારણે ઉતાવળો તથા વિમાનીઓના કાનના પડદાને તુકસાન પહોંચે તેમ હતું.) આમની જગાળાઓ ટેપીનમાં પ્રવેશી અને આખા ટેપીન કમકમતી બંદી જેવી દેખાવા લાગી.

એકદમ સહેદ કવર લાક્યોળ થઇ અંધ અને ટેપીનની દરેક ઓજ લોહી-તરસી આમની જગાળાઓમાં રનાન કરી રહી હતી.

જ્યાર અને દીક્ષીત વિમાનની કંટોલ જાળવી રાખવા પ્રયાસ કરી રહ્યા હતા અને ધુમરીઓ ખાતા વિમાનમાં ઉભી થતી બધી સુસીખતો સામે ઝડપી રહ્યા હતા. આવી પ્રતિકુલ સ્થિતિમાં વિમાનને કંટોલમાં રાખવાનું કાર્ય ખરેખર વિકટ હતું.

ટાપુની અભિક્ષા

ધડાકા પછી હાઇડ્રોલીક તંત્ર તરત કામ કરતું અટકી ગયું હતું અને કંટોલ રાખવાનું વધુ વિકટ બની ગયું હતું. વિમાનના જમણી બાજુની પાંખવાળા ભાગને દરેક ક્ષણે વધુ ને

વધુ તુકસાન પડેતી રહ્યું હતું અને આને કારણે બંને પાંખો વચ્ચેની સમતુલ્યા ન રહેતાં વિમાનને સીધા માર્ગે ઉડતું રાખવાનું વધુ ને વધુ મુશ્કેલ બની રહ્યું હતું.

પાંખ વિમાનીઓની પાછળ ઉભો હતો. અને નાહુના ટાપુઓ આવવાની એકાદબેક રાહ નોંધ રહ્યો હતો. એ સ્થળે વિમાનનું ઉતરાણ કરવાનું નકકી કરવામાં આવ્યું હતું. ડી'કુન્હા એન્જન પરનો અંકુચ રાખવાનું અતિ વિકટ કાર્ય પુરી સાવચેતી પુર્વક કરી રહ્યો હતો અને સતત નીચે ઉતરી રહેલા વિમાનની ટેપીનનું દબાણ એકાંકુ કરી રહ્યો હતો.

તાંબવ વૃક્ષ કરી રહેલી અગિન જગાળાઓ આજુબાજુ વિંટળાઇ વળી હોવા છતાં, મજબુત મનના ઉતાવળો એમની મેકક પર બેસી રહ્યા. કુમારી બેરી, ડી'સોઅ અને પિનેટા બહા-કુરીપુર્વક ઉતાવળોની વચ્ચે રહ્યાં અને ઉતાવળોને દિગ્ગત આપી રહ્યા હતાં.

વિમાનીઓ માટે જેકેટ

મારા મનમાં એવિતોજા ઝંખકારો થયો કે, કોકપિટમાં રહેલા વિમાની સભ્યો લાઇફ જેટથી સંભળ થયા નહિ હોય, એટલે પછી મે-ત્રણ લાઇફ જેટો લઇ લીધી (એકી સાથે હું ત્રણ થી વધારે લઇ શકું એ સ્થિતિમાં નહોતો) અને હું આમશા ભામંઓ ધર્યો. મેં તે નેવીગેટરના કમ્પાર્ટ-મેન્ટમાં મુકી અને બીજી બે લાઇફ જેટ લેવા માટે હું પાછો ફરતો હતો. જેવું મેં ટેપીનનું પ્રવેશદાર ખોલ્યું કે મેં મિસ બેરીને ત્રણ લાઇફ જેટો લઇને કોકપિટ બહારી જતાં નોંધ.

મિસ બેરીનો ચહેરો સહેદ પુણી જેવો થઇ ગયો હતો, લાવશન્ય, તેણે મારી સામે જોયું નહિ, પરંતુ માન-કરેજની લાનથી સામી બાજુ ડોળા ફાડીને નોંધ રહી. તે યાંત્રિક ઢબે કામ કરી રહી હતી.

તે એટલાં બધાં કંટોર લાખતાં હતાં. હું લાંબો વખત તેની સામે નોંધ શક્યો નહિ. મેં તેને કોકપિટમાં જવા દેવા માટે ટેપીનનું દાર પકડી રાખ્યું અને પછી હું પછુ તેની પાછળ પાછળ ગયો. એક જેટ મેં પાંખને આપ્યું, બીજું એક ડી'કુન્હાને આપ્યું અને ત્રીસ બેરીએ બે જેટો બે પાંખોને આપ્યાં.

ડી'કુન્હાએ જેટને પોતાની મરદન ની આજુબાજુ વંટોળ્યું. તેના બંને હાથ રોકાયેલા હતાં તેથી હું તેમના

બહારી આજળ મયો અને તેની કમર આજુબાજુ મેં જેટના પદા બાંધી દીધા. ત્યાર પછી મેં પોતે જલદી જલદી જેટ પહેરી લીધી.

વિમાનીઓને લાઇફ જેટથી સંભળ કર્યા પછી જ મીસ બેરી પોતે સંભળ થઇ. હું જેટન જ્યાર પાસે ગયો અને તેમને આમની ઉચ્ચતા વિશે મારો અભિપ્રાય જણાવ્યો. “જેટન જ્યાર, એક બે મીનીટમાં જ પાંખ તુટી પડશે.”

જેટન જ્યારે તદન સ્વસ્થ, શાંત અશુભ અવાજે માત્ર એટલું જ કહ્યું “આપણે પાણીમાં પ્રાણકી રહ્યા છીએ.” જેટન જ્યારના આ આખરી શબ્દો હતા.

“આપણે પાણીમાં પ્રાણકી રહ્યા છીએ,” એમ જ્યારે તેમણે કહ્યું ત્યારે હવે આમનું પ્રમાણ જેવા માટે ટેપીન માં જવાનો કોઇ અર્થ નહોતો, કારણ કે બારીઓ સાંચી આમના બકકા દેખાતા હતા. અને હવે વધુ મહત્તર ની કામગીરી-મારી રાહ જોતી હતી.

બારીઓ-ખોલવાની તથા બારી

તાકીદની પરિસ્થિતિમાં કામ આવે તેટલા માટે રાખેલી બારીઓ અને બાજુમાં ખોલવાનું તે કામ હતું. કેવી રીતે, કેવા કમમાં બારીઓ ખોલવી તેના મેં નિર્ણય કરી લીધો હતો. તાકીદની પરિસ્થિતિ માટેની બારીઓ ખોલવાની પણ એક ચોક્કસ પ્રકારની પદ્ધતિ હોય છે. એ બારીઓ ને પદ્ધતિસર ખોલવામાં આવે તો ટેપીન માં ને કાંઈ ધુમ્મસો હોય તો તેને બકાર કાઢી નાંખે છે.

તાકીદની પરિસ્થિતિ માટેનાં દારો ખોલવાનો હુકમ મળે તેની જ હું રાહ જોઇ રહ્યો હતો. ટેપિનમાંથી હવાનું દબાણ પુરેપુરું કાઢી નાખવામાં આવ્યા પછી તુરત જ હુકમ આપવામાં આવશે, કારણ કે, એમ કરવામાં ન આવે ત્યાં સુધી બારી-બારણાં ખુલ્લી થશે નહિ. ત્યાં ડી'કુન્હાએ અકબાઇ જાહેર જેટન જ્યારને જણાવ્યું હતું કે ત્રણ નંબરનું એન્જન આમમાં સપડાયું છે. આગદર્શક પદ્ધતિમાંથી આ જણવા મળ્યું. અને જાણી ગયા કે એન્જનને આમ લાગી નહોતી પરંતુ આમ પોતે જ એન્જન લગી પ્રસરી હતી.

કોકપિટમાં અજાળ

જેટને એન્જન બંધ કરી દેવાનો હુકમ થયો અને આમ છુટાવવાની પદ્ધતિ અજાણવામાં આવી. એન્જન

બંધ નહિ કરવું નોંધ્યે એવી સલાહ આપવાનું મારો મનમાં ઘોળાટું હતું, કારણ કે, આ એન્જન બંધ થાય તો એરોપ્લેન ચકરી પર ચકરી ખાવા માટે અને પરિસ્થિતિ વધુ ખરાબ બને.

પણ ખીજવાર વિચાર કરતાં મને લાગ્યું કે, ખરાબમાં ખરાબ આમનો સામનો કરવા કરતાં વિમાનના ચકરા-વાઓનો સામનો કરવો જો સારું હતું. આમ એન્જન સુધી આવી પહોંચી હતી અને ને એન્જન બંધ કરવામાં ન આવે તો તેના પંખો આમમાં લી ડોમવા જેવી પરિસ્થિતિ સર્જે એમ હતું.

ટેપીનના જમણી બાજુના હીટર-માંથી કોકપિટમાં અવાજ મયો અને ખીજા ચેતવણી મળી. (વિમાનના પાછલા ભાગના ઉડાણમાં આવેલી ટેપિનમાં મરમ હવા પહોંચાડવા માટે બે નાના યંત્રો રાખવામાં આવેલાં હોય છે.)

આમ હવે આ હીટર યુનિટ સુધી આવી પહોંચી હતી. એટલે કે, વિમાન નો મુખ્ય ભાગ સુધી આગ આવી પડેતી હતી. પણ આમ કારણ માટે હવે કાર્યન ડાયોકસાઇડ રહ્યો નહોતો.

હવે કેશો ઉપાય નથી

કંઈ જ કરવાનું રહ્યું નહોતું. અને કદાચ અમારી પાસે કારખન ડાયોક સાઇડ હોત તો પણ આવી અપુર્વ આગ સામે તે બિન અસરકારક જ બન્યો હોત. એક વિમાનમાં આગ સામે છુટવા માટેની જે સાધન સામગ્રી હોય છે તેટલી સામગ્રી તદન નાકા-મિયાળ નીવડે એવી મોટી આ આમ હતી.

વિમાનના ઘડગૈયાએ પણ ધાણું નહોતું કે આમ આ સ્થળે લાગશે અને ખરેખર જ્યાં અમારે આગ સામે ‘બાઈબાઈ’ કરવી પડી તે સ્થળે આમ ફાટી નીકળે એ કલ્પના બહારની બીજા હતી. જ્યાં સામાન્ય રીતે આમ લાગવાની શક્યતા હોય છે ત્યાં તેણે આમ છુટાવવાનાં સાધનો પણ પ્રમાણમાં ધણું જ અપૂરતાં હતાં.

આમ અસાધારણ રીતે મોટી હતી અને તે પણ પાછી અશુભાવી સ્થળે લાગી હતી. ધુલવતી નદીનાં પુર પાજ તોડીને પ્રસરે, નિર્દય રીતે ધસતાં જાય તેવી રીતે આ આગ પ્રસરતી હતી.

તાકીદની પરિસ્થિતિ માટેની બારી ઓ ખોલવાનો હુકમ મળે તેની રાહ જોતાં કોકપિટમાં મેં પગ મુક્યો તેને માંડ એક મિનિટ થઇ હશે ત્યાં તો ડી'કુન્હાએ જેટને જણાવ્યું કે ટેપીન માંથી હવાનું દબાણ સંપૂર્ણપણે દુર કરવામાં આવ્યું છે.

આ વાર્તાનો કેપી રાઈટ મુખ્ય “જલકો પ્રકાશન”ના છે.

વિશ્વચેતન

[આ મનનીય લેખ અંગ્રેજીમાં 'કોસ્મીક કન્સ્યુસનેસ'ના શિર્ષકથી છે. એચ. સ્પેન્સર દ્વારા 'કોસ્મીક કન્સ્યુસનેસ' માટે લખેલો તેનું લેખકની પરવાનગીથી રૂડીપુર્ટની જીનીવર હાય સ્કુલના પ્રિન્સીપલ શ્રી દોલતરાય દેસાઈ એ સુંદર ભાષાંતર કરી મોકલ્યું છે તે 'ઇ. ઓ.'ના વાંચકો માટે સાબર આપીએ છીએ.]

વિશ્વચેતન એટલે શું? એનો અનુભવ શી રીતે થાય? એનો અર્થ શું? અને તે કેવી રીતે મેળવી શકાય? આવા અનેક પ્રશ્નો લખ્યાં બાઈ બહેનોને સત્ય જાણવા માગે છે અને સત્યથી રહેવા માગે છે તેઓ પુછે છે. પદાર્થની નીચામાં નીચી વસ્તુને આપણે પ્રથમ વિચાર કરીએ.

પૃથ્વી, વૃક્ષો, ખનિજ વગેરેમાં જીવન છે કે કેમ? હાલના વિજ્ઞાનના આધારે આ સર્વમાં જીવ છે. પરંતુ તેમના જીવનથી તેઓ વાકાફ નથી. વૃક્ષો ધાતુઓ વગેરે ઉગે છે, વધે છે છતાં તેઓ એક જગ્યાએથી બીજી જગ્યાએ એમની સ્વેચ્છાએ જઈ શકતાં નથી. તેઓ પોતાનું વાતાવરણ બેંધ કે બંધી શકતાં નથી. જોવાની કે બીજી કીયા કરવાની તેમનામાં શક્તિ નથી. અને જે જીવનમાં મોટા થાય તે જીવનને વળગી રહે છે. તેમાં ફેરફાર કરવાની તેમનામાં શક્તિ નથી. પરંતુ આ દરેક વસ્તુમાં ચેતન છે. એ ચેતનને લઈને જ તેમાં જીવ જીવે છે. ફેરફાર થાય છે. સર્વશ્રેષ્ઠ ચેતન મનનું ચેતન છે. કારણકે અણુ પરમાણુ ને કેમ એકત્રિત કરવાં એ તે જાણે છે. દરેક પદાર્થનો કેમ ઉપયોગ કરવો તે તે જાણે છે. આ ચેતન પ્રજનનું ચેતન છે. તે વનસ્પતિ, ખનિજ, મનુષ્ય વગેરે સર્વમાં કામ કરે છે. આ ચેતન દરેકદરેક વસ્તુમાં હસ્તી કરાવે છે. વસ્તુ જેમ જેમ વધુને વધુ પ્રગતિમાન અને છે તેમ તેમ એ ચેતન વધુને વધુ શક્તિ અર્પે છે. જીવ જંતુમાં પણ આ ચેતન કામ કરે છે. આં તે પ્રાકૃતિક પ્રેરણા (Instinct) તરીકે કામ કરે છે. આરે પશુ પાંખીમાં તે વધુ અતિમાન અને છે અને સાંકુ ચેતન તરીકે રૂપ લે છે.

આ ચેતનને લઈને પશુઓ જીવે છે, ઝોળાએ છે અને પોતાની પરિસ્થિતિ ને તે સમજે છે. આ ચેતન દ્વારા પશુ જાણે છે કે પગ અને શરીર એવું છે. એ જાણે છે કે એ દોડી શકે છે, ઉછું રહી શકે છે, ખાઈ શકે છે, બેંધ શકે છે, સંભળી શકે છે, સ્વાદ લઈ શકે છે અને સુંંધી શકે છે. પશુ એ પોતાના આત્માને ઝોળાખી શકતું નથી, પોતાના અસ્તિત્વને એ સમજી શકતું નથી, એ અભ્યાસ ન કરી શકે, પૃથક્કરણ ન કરી શકે વગેરે. પશુએને આપણા જેવું જ મગજ છે. એને પણ બધી જ ઈર્ષ્યા

છે એટલે જેટલું કામ મનુષ્ય કરી શકે. એટલું બધું કામ એ કરી શકે છે. છતાં એ પશુઓ યુક્તિ પુર્વકની રચના કે વ્યવસ્થા કરી શકતાં નથી, નવું સર્જન કરી શકતાં નથી, એ તર્ક કરી શકતાં નથી, વાતચીત કરી શકતાં નથી.

પશુઓ પણ પ્રાકૃતિક પ્રેરણા (Instinct) ધીજ કામ કરી શકે છે. પશુને જીવ લાગે છે, ખાવાનું જોઈએ છે અને ખાવા જાય છે. એક વસ્તુને ફરતી જીવે છે ત્યારે તેનાથી તે ભાગી જાય છે કે આકર્ષાય છે ભાવિ માટે યોગ્ય રચના (Plan) એ કરી શકતું નથી.

આ ઉપરથી માલુમ પડે છે કે મનુષ્ય જેટલું આત્મજ્ઞાન પશુએને નથી.

માનવ સમાજ પણ ન્યારે જંગલી વ્યવસ્થામાં હતો આરે પ્રાણીઓની માફક પ્રાકૃતિક પ્રેરણા (Instinct) ધીજ કામ લેતાં હતો. જીવ લાગે આરે જંગલમાં જતો પ્રાણી જોવામાં આવતું તો શિકાર કરતો ને મારી ખાતો. ખાઈ જોઈએ તો મોંઘ ઊંચરીને ઉપાડી લાવતો અને યુદ્ધમાં બેસાડી દેતો. મોલકું હોય તો ઘંત કમ ક્યાવતો, અને લાજણી પ્રદર્શિત કરવાને એની પાસે મોંઘ ખાસ સાધન ન હતું. સમયના વહન સાથે ભાષાની ઉત્પત્તિ થઈ. ભાષા જેમ વૃદ્ધિ પામતી ગઈ તેમ એ વધુને વધુ આત્મ જ્ઞાની થતો ગયો. ભાષા દ્વારા એ એક બીજા સાથે વાતો કરવા લાગ્યો. સામાજિક વ્યવહાર થઈ ગયો, સંસ્કારો આ અને કુનર ઉત્તોના રચાયા, કળા અને વિજ્ઞાન ઉત્પન્ન કર્યાં.

સામાન્ય આત્મજ્ઞાનથી આજને મનુષ્ય વધુ આજળ ગયો નથી. એ સમજે છે કે સંસ્કૃતિ, ભતિ, બુદ્ધિ વગેરે માં એ આજળ વધ્યો છે. પરંતુ અધ્યાત્મિક રીતે બધું વધ્યો નથી. બધી પ્રગતિ બાહ્ય પ્રગતિ જ છે. અંતર આત્માની ઝોળાખમાં એ હજી પહોંચી જ છે.

છેલ્લા બે ચાર સૈકાની અંદર માણસ ના અંતર આત્માનું જ્ઞાન જરા પણ આજળ વધ્યું નથી. બાહ્ય જીવનની ઉપાધીમાં તે એટલો બધો રચ્યો પચ્યો બની ગયો છે કે, અંતર આત્માની શૈષ કરવાનું છેજી જુલી ગયો છે.

પુરાતન કાળના મનુષ્યને જે નવ રાસ મળતી - તે નવરાસ આજના મનુષ્યને મળતી નથી. જીના વખતના માણસો આરામ લેતા અને ચીંતન કરતા. સાદી રહેણી વ્યવસ્થામાં વિચારને અવરતા. આજે આપણે અસામાન્ય કુનીયામાં રહીએ છીએ. દૈનિક જીવનની કમલમાં એટલા બધા જોતજોત થઈ ગયા છે કે આપણને સાંભળના જરા આરામની જરૂર પડે છે તો તે નાટ્યશૈલીમાં જીવને મેળવીએ છીએ.

આપણી શારીરિક આવસ્થામાં માટે સંપૂર્ણ ખાન આપીએ છીએ ન્યારે અધ્યાત્મિક જરૂરીયાત છેજી જુલાઈ ગઈ છે. ક્યાં અને ક્યારે સામાન્ય માણસ શાંતિથી બેસી શકે અને વિચારના સત્ય ઉપર ચિંતન કરી શકે? સામાન્ય માણસ કુ:ખમાં આવી પડે આરે તે તેની હલવેવેના કોને કહેશે? અંત પ્રશ્નોના પ્રુલાસો મોજી કરશે? એ પ્રશ્નોને માને છે કારણ બધા જ સોદા પ્રશ્નોને માને છે.

આ પ્રમાણે વસ્તુચિતિ હોવાથી વિશ્વચેતન મેળવવું બહુજી યુરુદ્ધ જની અડું છે સારાયે વિશ્વ સાથે એક થવું તેને વિશ્વચેતન કહે છે.

જે મનુષ્ય પોતાની સ્વાર્થમય પ્રવૃત્તિ માં રચ્યો પચ્યો રહે છે તેને બીજી બંધિત માટે શું પીઠા પડી છે? સમાજ ના બધા સભ્યો સાથે યુ તે સમાનત થી વર્તી શકે? શું તે પોતાના પેસા નો ને સમયનો ભોજ બીજા માટે આપવા તૈયાર છે? નિંદા, ટીકા અને બીજાને ક્રોહ કરવાની વૃત્તિ નિવારી શકે છે? બીજાને નીચા પાડવા કરતાં ઉપર લાવવાની પ્રયત્ન તેનામાં છે? મન, વાચા અને કર્મથી તે સંત પ્રમાણે વર્તી શકે છે?

બ્યાં સુધી તે પોતાનાં માન, કીર્તિ મોજો અને અભિમાનને બાજીએ યુકે નહિ આં સુધી આ બીના શક્ય નથી. બહારની કુનીયામાંથી પોતાનું મન એવી લે અને અભિમાન, મર્વ, પતરાજી, વગેરેને ફેંકી દે એવાં માનવ જાતનાં મોડાક પ્રમાણે કુનીયામાં છે, પરંતુ તે તો કવિ ગ્રે કહે છે તેમ:

"જેને પુષ્પ સોહામણ્યાં,
નરે ના દેખાય,
વન સહણું વાસિત કરી,
- સિધ્ધા ખીલી ખરી જાય."

તેવા નિષ્કામ કર્મભોગી પોતાનું કામ શાંતિથી કરે છે. જરા પણ કાંઈક વખર તેઓ પ્રકાશમાં આવવા માગતા નથી. તેઓને વખાણ કે બહાસી આશા નથી. પણ માનવ જાતનું કલ્યાણ કરવું એજી એમનું ધ્યેય હોય છે. ન્યાત જાતના બેદ સિવાય સર્વ પ્રાણીને સમાન માને છે. કારણકે દરેકમાં એજી આત્મા રહેલો છે.

આરે આ ઉપરથી જણાય છે કે આપણે વિશ્વ ચેતન મેળવવું હોય તો આપણે ઇચ્છાએ, પતરાજી, અહંકાર, માન, મરતબો, અભિમાન, સ્વાર્થવૃત્તિ, અહંતા વગેરેને છોડવાં જોઈએ અને વિશ્વથી જીવ્યા છે એમ ન માનવું જોઈએ.

રૂપાંતરની ક્રિયાથી આપણે એ મેળવી શકીએ છીએ-નિંદાને બદલે સહિષ્ણુતા કેળવવી, એમાંથી પ્રેમ ઉત્પન્ન થાય છે. કુનવી ચીજોનો ભોજ યુદ્ધ દેવો જોઈએ જે વસ્તુ જોઈએ તે પ્રજી આપશે જ એવો વિશ્વાસ રાખવો જોઈએ. આપણે બહોળા મનના, વિચારવાન, દયાળુ અને હામાવાળા બનવું જોઈએ.

મોલવા પહેલાં વિચારો અને કર્મ કરવા પહેલાં દલીલ કરો. બાહ્ય કુનીયા આપણા ઉપર સ્વામિત્વ ભોજવે તેના કરતાં આપણે પ્રજીને જાણી શકીએ, આપણા અંતરમાં પ્રજીનો વાસ અનુભવીએ અને તે પ્રમાણે તેની હસ્તીમાં માની શકીએ એ રીતે બાહ્ય કુનીયા પર આપણું સ્વામિત્વ જમાવો. અસ્તુ:

મારા (અનુવાદકના) વિચારો: વિશ્વ માફે યુદ્ધ છે, વિશ્વનાં આ પુરુષો મારાં બાઈ અને બંધેન છે, તેમને પ્રેમ કરવો અને તેમની સેવા કરવી એ મારો ધર્મ છે.

આલબટ્ટ સ્વેઈઝર કહે છે કે: વિશ્વશાંતિ અનુભવવા માટે આપણા ખાનનું વર્તુલ વધુને વધુ મોટું બનાવવું જોઈએ કે જેની અંદર એકેક જીવતાં પ્રાણીનો સમાવેશ થઈ શકે. વસ્તુધેવ કુટુંબકમ્ સાથે વિશ્વ માફે કુટુંબ છે. એમ વિચારીને, મોલકીને, કાપું કરીને, જીવન જીવીને આપણે સારાયે વિશ્વ સાથે એકતાર થવું જોઈએ. એ રીતે ધીમે ધીમે આપણે વિશ્વચેતન મેળવવું અને આપણુ ને વિશ્વશાંતિ-પરમશાંતિ પ્રાપ્ત થશે.

શ્રીમદ્ ભગવદ્ ગીતાના છઠ્ઠા અધ્યાય ના ૨૯માં શ્લોકમાં શ્રી કૃષ્ણ ભગવાન વિશ્વચેતનની સુંદર આવી ખતાવે છે કે:

"એના પરમાત્માને સાક્ષાત્કાર પામેલો યોગી સર્વત્ર સમદ્રષ્ટિવાળો થઈ ને સર્વ જીવોમાં પરમાત્માને અને પરમાત્માને સર્વ જીવોમાં રહેલો જીવે છે." ઉપલો શ્લોક વાંચીને મહાત્મા ધર્મરસનનું આણું શરીર પુલકિત બની જતું, તેમનું હલવે હલવેથી નાચી ઉઠતું અને કલાકોના કલાકો સુધી તેઓ આનંદાસ્થ વહાવતા.

નોંધ: એવે, અંગ્રેજી-ગુજરાતી કે ગુજરાતી-અંગ્રેજી ડીક્શનરી નથી. પુસ્તકોનું કોસ્ટ નં. ૫ આ અંકમાં આપણું છે જે તરફ વાંચકોનું ધ્યાન ખેંચીએ છીએ.

સમાચાર સંગ્રહ

યુનીયનનું અવનવું

—વાય પ્રધાન મી. સી. આર. રાઈએ ૧૫મી જુલાઈએ સેનેટમાં નેટીવ પ્રતિનિધિ સેનેટર એલ. આઇ. રૂબીન ના પ્રશ્નોને જવાબ આપતાં કહ્યું છે કે હાલ ટીકનના આરોપમાંથી મુક્ત કરવા ૬૫ માણસોને તેમને મહેલ ખર્ચ અને નુકસાન બદલ તેઓ કહ્યું વળતર આપવા નથી ઇચ્છતા.

—વિદેશ પ્રધાન મી. ઇ. એચ. લોએ પાર્લામેન્ટમાં ૧૪મી જુલાઈએ જાહેર ક્યું છે કે યુનાઈટેડ નેશનની જનરલ એસેમ્બલીમાં યુનીયને મળ્યુંત પ્રતિનિધિત્વ સહિત પાછું સ્થાન લેવું જોઈએ અને ૧૫મીને મંજૂરી આપી છે. તેઓ ચોતે વિદેશ મંત્રી મી. જી. પી. જુરે સાથે આ ડેલીગેશનને દોરશે.

—ડરબનની ખીચમાં ૧૪મી જુલાઈએ મૂવ એરિવાનાં જાહેરનામને ખાળવા માટે આઠ હજાર ડોલરોના ખર્ચ પ્રાર્થના માટે ભેટા મહેલો ન્યાં ડરબનનાં ૧૭ મંદીરોના વડાઓએ હોદ્દા તેલુગુ, યજ્ઞરાતી અને તામીલમાં તથા યોગી હુસીને અંગ્રેજીમાં પ્રાર્થના કરાવી હતી.

—નાટાલની ઇન્ડિયન ટીચર્સ' સોસાયટી એ ઇન્ડિયન સેન્ટીનરી સેલેક્શન કમીટીમાં દરખાસ્ત મુકેલી કે નાટાલ માં ડોલરોના આગમનની ૧૯૬૦માં શતાબ્દિ આવે છે તેની પાઠમાં ખાસ પોર્ટલ રેટર જાણવા માટે વડા પ્રધાન મી. રૂઢાયાએ અરજ કરવી એ દર-ખાસ્ત સ્વીકારાઈ હતી. સોસાયટીએ એ પશુ નિશ્ચય કરેલો છે કે જો એ અરજ અહીંની સરકાર પર ધ્યાન ન આવે તો ખાસ્ત સરકારને રેટર જાણવા માટે બિનતી કરવી.

—ઇસ્ટ લંડનમાં જર્મન શતાબ્દિનું અદ્વાડિયું શુદ્ધ પ્રધાન ડો. ટી. ઇ. ડોંગેએ જર્મન સેટલર્સ' એસોસીએશનના આજાર શિક્ષા ૧૩ મી જુલાઈએ સ્થાપને ક્યાં બાદ પુર્ણ થયું હતું.

વિદેશના સમાચાર

—પશ્ચિમી સત્તાઓના પક્ષકાર મથુલાટા ધરાકના વડા પ્રધાન જનરલ તુરી અલ શેય અને પાટલી કુમાર પ્રોન્સ અખટલ ધલાહનું ૧૪મી જુલાઈએ પ્રજાસત્તાક પક્ષના લરકરી અમલદારોએ પુન કપોનું ખેટરથી બહાર પડ્યું છે.

—ધરાનમાં તેહરાન પાસે ૪ હજાર મોપરમહોટોની જમોરી ૧૨મી જુલાઈ થી એક અદ્વાડિયા માટે ખુલ્લી મુકાઈ છે જેમાં ટર્કી, પાકીસ્તાન, જોર્ડાન, ધરાક, ગ્રીસ જપરાંત ૧૭૮ ઘોટનના છે અને યુનાઈટેડ રેટ, જપાન તથા ખારતના રકાહોટો પશુ આપવાના છે.

—લંડનમાં ડોલોનીયલ સેક્રેટરી મી. લેનક્ષ મોખે ૧૦મી જુલાઈએ પાર્લામેન્ટમાં કહ્યું છે કે પશ્ચિમ આફ્રિકામાં આવેલી સીએરા લીઓન નામની ખોટીસ ડોલોનીની એકએકમુટીવ લોડા વખતમાં અંપૂર્ણ રીતે આફ્રિકોનોની બની રહેશે.

—લંડનથી ૧૦મી જુલાઈએ બહાર પડ્યું છે કે, યુનીયન કારટલ લાઇનની ૧૯,૨૧૬ ટનની અરનેલ કારટલ ૩૭ વર્ષની જુની થયાથી આ વર્ષના અંતે રફેખમાં વેચાશે તેલે ૨૦ લાખ માઇલ ની સર્વિસ આપી છે તેની બદલીમાં ૨૯,૦૦૦ ટનની નવી પેન્ડોનીસ કારટલ ૧લી જાન્યુઆરીથી ચાલુ થશે.

—કાર્ગીમાં મજેલી એખાયર ગેમની ૨૦મી જુલાઈએ મળનારી જનરલ એસેમ્બલીમાં રપોટના ખારામાં દક્ષિણ આફ્રિકાની કલરખારની નીતિ ઉપર વેફસ, આપલેન્ડ, બારત અને રકોટ લેન્ડ ચર્ચાઓ ટકર લેશે.

—કરીખા ડેમ પાસેનું ૬૦,૭૦૦ એકર નું જંગલ સાહ કરવા એક એકરના ૬૪ પાઉંડ લેખે ૭ લાખ પાઉંડથી સોલ્સખરીની એક કંપનીને ૯મી જુલાઈએ ડોન્ટ્રેકટ અપાયું છે તે નવેમ્બર ૧૯૬૦માં પુર્ક કરશે.

ધારતના સમાચાર

—હોલમાં કેટલાક નેતાઓ ઇંગ્લીશને મહત્વ આપે છે જ્યારે કેટલાક હોલોને મત આપે છે આથી પ્રજા ચૂંચવાડામાં પડે છે. તા. ૬-૭-૫૮ના મિંતામજુ દેશમુખે એક યુનીવર્સીટીના સમારંભમાં લોકોને ઇંગ્લીશને જોરદાર બનાવવા અતુરોષ કપો હોતો-તેઓએ જણાવ્યું કે ઇંગ્લીશ ભાષા આપણે માટે ખારી જેવી છે તે દારા આપણે સમરત વિષ ને જોઇ શકીએ છીએ.

—મુંબઇ ઇલાકામાં સખત વર્ષા થવા થી રતનાગીરી જીલ્લામાં વર્ષુ;નુકશાન થવા પામ્યું છે. સરકાર તરફથી ત્યાં રાહત માટે કાંઈ શરૂ થયું છે.

—પૂનામાં તા. ૪ના એક જાહેર મેળાવડા સમક્ષ ભાષણ કરતાં મુંબઇ ના વડા પ્રધાન શ્રી ચંદ્રશેખર કહ્યું કે જે કેસિરીઓને દિલાખી મુંબઇ રાજ્ય માં વિશ્વાસ ન હોય તેઓ સરંથા છોડી દુર થાય એ કહ્યું જરૂરી છે.

—તા. ૪ના રજમાં રાજ્ય કામદાર પ્રધાન શાંતીલાલ રાહને હરતે જવાહર નમરનું જીલ્લાટન થયું હતું. આ મામ ૪૦૩,૦૦૦ના ખર્ચે ખાંધવામાં આવ્યું છે. ૧૯૫૬માં જુકંપથી તારાજ યએલા ધરોને ફરી ખાંધી આ નમર ઉભુ કરવામાં આવ્યું છે. આ નમર માં કણી સમવડો છે. અને એક નાના ગામ જેવું લાગે છે.

—થોડા વખતપર સોરાષ્ટ્ર રેલવેને જે અકરમાત થયો હતો તેનો કેસ ચાલતાં ડ્રાઇવર અને માર્ક બેદરકાર પુરવાર થવા આથી ડ્રાઇવરને ૩ વર્ષની જેલ અને ૧૦૦૦ રૂંડ અથવા વધુ એક વર્ષની જેલની સજા ફરમાવી હતી અને માર્કને ૯ માસની જેલ અને ૫૦૦૦ રૂંડ અથવા વધુ તથા માસની જેલ કરી હતી.

ધરતના આશીર્વાદ

હરના નવા ખંધારણમાં આસામની પરિસ્થીતી અંગે ત્યાંના વડા પ્રધાન શ્રી જી. ડી. ખારડોસીખની વતી જે કોંગ્રેસી ભાઈજી શ્રી મહેન્દ્ર મોહન ચૌધરી અને શ્રી વિનયવંદ જામવત ખાંધીજીની સલાહ લેવા આવ્યા હતા. સવાલ જવાબ દારા વાત ચીત થયા પછી જવાની તકખારી કરતાં અંતમાં તે ભાઈઓએ ખાંધીજીને પુછ્યું કે, અમે અમારા લોકોને જાહેર એમ કહીશું કે, આપણને ખાંધીજીના આશીર્વાદ છે! એના જવાબમાં ખાંધીજીએ કહ્યું : ઇશ્વરના આશીર્વાદની વાત કરો, તેના આશીર્વાદ જ સાચા હોય છે તે તે જાહે છે. લોકોને જાહેર કહો કે, ખુદ ખાંધી આવીને તમને હવે જુદું જમળવે, તોયે તમારે માનવાતું નથી. (આ પ્રસંગ તા. ૧૮-૧૨-૪૬નો છે.)

—“લહરિ”

આજાર સ્વીકાર :

શ્રી. લક્ષુભાઈ પ્રહલાસ મોદી, (જોહાનીસખર્મ) પા. ૧-૧-૦, શ્રી. કાનજીભાઈ નાનાભાઈ મોદાલીના (રખીંગસ), ૧-૧-૦ શ્રીમતી વાલીબેન જવાનભાઈ દયાળજી, (જોખર્મ) કાળીયાવાડીવાળાં, કરતુરખા રમારક શાળાને, પા. ૧૦-૦-૦.

સામાજિકે ખખરો

અભિનંદન :

જોખર્મના ખેરીસ્ટર શ્રી દેવજીભાઈ મીસ્ત્રીના વહીલ પુત્ર શ્રી શશિકાન્ટભાઈ મુંબઇમાં અખ્યાસ કરી અમ. ખી. ખી. એસ ની ડીગ્રી મેળવી પાસ. પોટની સુદત લખાવવા યુનીયનમાં આવ્યા હતા અને એક વરસ મુંબઇની હોસ્પીટલમાં ટ્રેકટીકલ અનુભવ મેળવવા તા ૬-૭-૫૮ના એરથી પાછા મયા છે. જેઓ વધુ અખ્યાસ કરી રપેસી-ખાલીસ્ટ થવાનો વિચાર રાખે છે.

શ્રી ટ્રાંસવાલ પ્રજાપતિ એસોસીએશનની એક જનરલ કમીટી સભામાં તેમણે ડોક્ટરી પાસ કર્યા બદલ સત્કાર અભિનંદન આપી વિદાય ઇચ્છવામાં આવી હતી. અને બાવિના પ્રધાસ માટે સહજતા ઇચ્છી હતી.

એ પ્રસંગે આજાર માનતાં ડો. શશિકાન્ટભાઈએ જણાવ્યું હતું કે, તેમણે નવસારીમાં પ્રજાપતિ આજમને લાભ મેળવ્યો છે. અંગ્રેની ટ્રાંસવાલ પ્રજાપતિ એસોસીએશનના ડેવળણી પ્રચારના પ્રયાસોના પરિણામે સે'ક્રોડો વિદ્યાર્થીઓ આમળ વધી શક્યા છે. આ કાર્યને ધણું પ્રસંશનીય જણાવી મંડળને પા. ૫-૫-૦ બેટ આપી હતી. અને પોતાની જ્ઞાતિ માટે ખનતું કરવા જણાવ્યું હતું.

લગન :

શ્રી કાનજીભાઈ નાનાભાઈ મોદાલીના (રખીંગસ)ના સુપુત્ર ચિ. નારજીભાઈના શુભ લગન શ્રી જીવિયાભાઈ હીરાભાઈ (જોખર્મ)ની સુપુત્રી ચિ. લક્ષ્મીબેન સાથે સ્વીવાર તા. ૮-૬-૫૮ના દિને પાટીદાર હોલમાં સગારનેહી તથા શુભે મહોતની હાજરીમાં થયાં હતાં. આ શુભ પ્રસંગે અને પક્ષે વિવિધ સરંથાઓને હાન ક્યું હતું. ઉભય પક્ષ આ પવદારા પ્રવક્તા કે પરોક્ષ રીતે મદદ કરનાર શુભેમહોતો હાર્દિક આજાર માને છે.

માથે ખાંધવાની રીખન અને વેણીઓ

મખમલ, સાડીન, ટાફેટા સીકંકની, રીખન અનેક રંગ, ડીકાઇન અને સાઈકમાં મળશે, લગન મંડપ અને ચોટર શણગારવા જરથા બંધ મળી શકશે.

ખચ્યા માટે મખમલ, અને રેસમ તથા ફેલ્ટની ટોપીઓ કોફાયત બાવે બનાવી આપવામાં આવશે.

અંબોડે ખાંધવા મખમલ, રેસમ, કેટલ બિગેરેના કુલોની રંગ રંગની વેણીઓ અને અનેક પ્રકારના ધોરસર્સ મળશે.

ટેકાણું : માખરો હેટસ (મો.) લી.
લેડીઝ એન્ડ ચીલ્ડરન હેટ મેન્યુફેકચરર,
ફોન : ૨૨૦૩૮૫ પહેલે માળે,
મોકસ ૧૦૮૫૭. આરટર મેન્સન્સ
૩૩ વેસ્ટ સ્ટ્રીટ, — જોહાનીસખર્મ.

देशीय डमछुंज आवेल

देशाननी साडीजो : पडेवेनो भाव
पा. ४-७-६ डमछुंज पा. २-७-६
मुदाखी डोर.

काशमीरी देशमी साडीजो : पडेवेनो
भाव पा. ४-१७-६ डमछुंज
पा. १-६-६ अडेक.

आड शीलकमां डोरीया, भास रेरी,
यंथा कवी साडीजो. जेनो पडेवां भाव
पा. ४-१७-६ सुधी इतो, डमछुंज
पा. २-११-०.

केसम कोड : इन्पलेट सेट रजर कुशन
पा. ५-५-० नी कस डोर र पा. ४-४-०.

अभरजवली : नख गुलाब : ३ तोबाजुं
डीन ३-०; अमेली : १-६ पेकेट;
वेईट वेड ओड ईन्डिया : ३ तोबाजुं
डीन ४-०; ६ तोबाजुं डीन ८-०;
इरपार : ३ तोबाजुं पेकेट ३-०;
डेपटन : २-३ पेकेट. वसंती : (असर
नी पाटली साथे) ६ तोबाजुं डीन
४-०; ४ तोबाजुं डीन ३-६; ३ तोबाजुं
डीन २-६; न्हंभीर : १-६ पेकेट.
स्टीमर आन्ड : नं. ४४४ भारत ७-६
उडन. पाडीरवान १-६ उडन. मीलाड :
४ तोबाजुं पेकेट ३-०.

अजिना जनावटी भाव : जगावन
नं. १: इरेकनी ४-०; नं. २. ५-०;
नं. ३. ६-०; नं. ४. १०-६ आइरेक
नी अहर डोरी छ तेमल मे.
कवालीडीनी १२-६; पी. कवालीडीनी,
१८-६ अने सी. कवालीडीनी ९-२-३
इरेकनी. आ लधी इथा कवालीडीनी
डोरी विनानी छ.

**शुशाहाभाडी सीलवर वेर
(सांहीनी थिजे)**

शुशाहाभाडी : इरेकनी १२-६; १५-०;
१७-६; अने २०-२. योधानानन :
१५-०; अंतरदान : १२-६; सुशुशाहाभाः
१२-६; १५-०; अने १७-६ इरेकनी.

तान साथे वीजणीना टेभल बेन्पो
अने कुबावर कडीज इरेकनी. पा. २-०-०
पा. १-१०-०, अने १-५-०. अनेक
सुहर डीजार्डनोभां छ.

प्रासवेर (पीतलनी थिजे)

पाणीजो इरेकनी १६-०; अने २१-०
शीलॉम. योराजो इरेकनी ६-०; अने
८-० शीलॉम

अने वर्ष गांड तथा लन प्रसंजनी
कोटा (लपं डे तथा वेडीम गीकट) नी
थिजे मोडा नयाभां शापीजे छीजे

जडावना प्रवासीजोने उरजनभां आवे त्पारे अभाडी मुलाहात बेवाजुं आभंनख
आपीजे छीजे. उरजन शहेरनी मध्यभां हॉलीनी भाखिडीनी इथाभां इथी
“हुसेन पीटरींग”ना धाजांपरथी उरजन शहेरना देभाव जेवा भाटे अने तेमने
हॉलीक आभंनख आपीजे छीजे. अने जेन महानभां आवेल अभाडं. रोडम
तथा नानकरी सुहर गीकट रोप’ पखु जेवा आवरो.

A. K. HOUSEN & SONS
116 Queen Street, Phone : 26249.
Box 2161, DURBAN,

लीस्ट नं. ५ नखवी डीमते वधेलां युस्तकोना सेट

— इरेक सेटभां खुदी खुदी वातां वगेरेनी पांच योपडीजो छे, जे पीछी
जेक तो असल आड-दस शीलॉमनी इती पखु इवे आभो सेट भाज
पांच न शीलॉमभां मजथे. मंजावनरि पोस्टेजनी १/- वधु मोकवली

- सेट १. : रोसपीयरनां कथानको ६-०, डेटवांक पक्षी ४-१, सोडेडीसनी सुहर ४-६
चपडी धुज २-०, लाथ जेकछुंज १-६ कुडले १-१-६ वाय तेनी थि. पांच
- २. इरिया वाट १०-०, ससुणी कांति ५-०, डिरोर कथाजो ४-६,
बिन बेभा १-६, अने भाज जेकछुंज १-३ कुडले १-२-६ इवे थि. ५
- ३. छेडेओ अखिनय ६-६, कुमारपाण ३-६, वनवडो २-६, डेटवांक
पक्षीजो ४-६ ने गधेडांनां पराकरो २-६. कुष १-१-६ वाय तेनी थि. ५
- ४. विवाह भंदिरे, कुमारपाण, कुहरत कथाजो, वन वडो, डेटवांक पक्षी
- ५. प्रथम पलिन, राखन, ससुणी कांति, जेक धर्म युज. पंचमनीना पत्रोः
- ६. दिरेङनी वातो, जाहराह न्हंभीर, टपाकमां, संसार, इतना रंजो
- ७. इरेकनी पुरखु, लाजकोनो जेवी, हुंहां ने पतंगीयां, आपछुंज पक्षी, पंचमनी
- ८. नीव पंथी, विज्ञानना द्रष्टाजो, अवेरीया, विवाह भंदिरे, वनवडो.
- ९. सोडागखु, पंचाभूत, दिरेङनी वातो, ससुणी कांति, सुहाभा खरिन.
- १०. अर तो पीधां, सुंइडी, सुंतेर गल्प, सोमाभाउंनं हाव्य, लाजकोनो जेवी
- ११. नमतभाथी, विज्ञाननी रमतो, इरेकनी वनवपति, टपाकमां, शींग कोत्र.
- १२. पोराखिक नाटको, विविध ताप, डिभियागरो, लाकवां, आपछुंज पक्षी
- १३. अखुछुट धारा, अडिंधार, भाज बोड गीत, आपछुंज पक्षी, पूर्वपश्चिम.
- १४. दीप निर्वाण, लुज खरिन, ससुणी कांति, कुमारपाण, अने पगवां.
- १५. योरानी वातो, पी कृष्ण, लुज खरिन, लाजकोनो जेवी कोण, पगवां
- १६. सोरडी गाथा लुज खरिन, कुमारपाण, पगवां, अने जेक धर्म युज.
- १७. लुज खरिन, सोडागखु, पगवां, विज्ञाननी रमतो, लाजकोनो जेवी.
- १८. मेघ धनुष, गामडुं जाले छे, ईसपनां पात्रो, लुज खरिन अने पगवां
- १९. तुतन वसिथा, रोसपीयर, ” ” ” ”
- २०. पीणां पलास, इतना रंजो, ” ” सागर सभ्राट
- २१. श्री कृष्ण, विज्ञाननी रमतो, ” ” प्रदीप
- २२. काशमीरनो प्रवास, योरानी वातो, जेक धर्म युज, वनवडो, ड. महमद
- २३. भगवत लुज, दिरेङनी वातो, रोसपीयरनां कथानको, ” ”

Indian Opinion, P. Bag, Durban.

श्रीमती तलेमी सोराभज इस्तमज

जुषावता आनंद थाय छे के तेमो

नेशनल म्युच्युअल लार्डक असोसिएशन ओक ओस्ट्रेलेशिया लीमीटेड

स्थापना १८६६ विक्टोरिया ओस्ट्रेलिया

— ना —

प्रतिनीधी निभाया छे

नेशनल म्युच्युअलनो छंङगीनो विमो.जे अरी पांचधरी छे.

वधु विगत भाटे लभो या भणो :

१०६ मेन्सरीड रोड, — इरपन.

फोक्स ४७६,
टेलीग्राम—केभल “सोराभज”

टेलीफोन : ४७८८८
४७४५३